

Issued—10-2-1958

MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL
DEBATES
OFFICIAL REPORT

WEDNESDAY, 6TH NOVEMBER 1957
VOLUME XXI—No. 7

C O N T E N T S

	PAGES
I Questions and Answers	221-226
II Announcement by the Hon. Chairman re message from the Assembly	226
III Association of Members of the Council with Select Committees on Non Money Bills	226-227
IV Government Motion—White Paper on the Reform of Local Administration in Madras State including the Madras City Corporation	228 265
V Papers laid on the Table of the House	265

Legislature Department (Council)
Madras

PRICE, 25 naye paise)

(476)

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL.

Wednesday, the 6th November 1957.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Reported speech by Sri E. V. Ramaswamy Naicker at Tiruchirappalli.

* 15-A. Q.—(SHORT NOTICE)—SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR AND DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether the attention of the Government has been drawn to a report of a speech published in a City daily, said to have been made by Sri E. V. Ramaswamy Naicker, at a recent public meeting in Tiruchirappalli, in which he is alleged to have called upon his followers and admirers to set fire to Agraharams and kill Brahmans; and

(b) if so, the action taken or proposed to be taken by the Government with a view to give protection to Brahmans?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes, Sir.

(b) The matter is under consideration.

DR. A. SREENIVASAN: In view of the gravity of the situation, will the Government consider the desirability of taking some security measures to prevent mischief taking place, as there will be no use of "crying over spilt milk" later on?

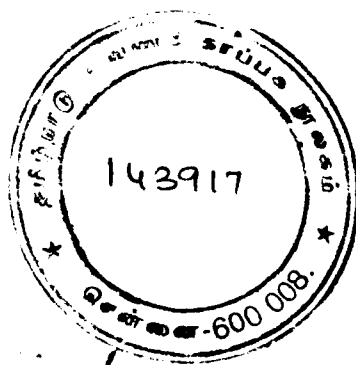
THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I may repeat that the entire matter is under consideration.

DR. V. K. JOHN: Are the Government aware that the impression among the public is that the Government and the Dravida Kazhagam are very friendly to each other, that one supports the other and that the Dravida Kazhagam supported the Government in the recent elections?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The hon. the Deputy Leader of the Opposition may keep the impression to himself.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: As there is a general fear among the Brahmans, it will be better to take some security measures. About the other actions, I am not anxious. Instructions to the Police officers in the various parts of the State to be vigilant about this matter may be given.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: It is not a question of "may be given". All necessary instructions have been given.

D

V 211,321 N 57

N 57/2117

[6th November 1957]

DR. A. SREENIVASAN : Is it a fact that the Leader of the Dravida Kazhagam is taking undue advantage of his intimacy with the Chief Minister?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : That may be the view of the hon. Member.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : May I know whether the person who makes such speeches is really serious about them or whether he makes them in the usual course, as a matter of habit?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I cannot answer that question. If the hon. Member will again put a question whether any hon. Member putting certain questions is serious, even that I cannot answer.

Madras Co-operative Milk Supply Union at Ayanavaram.

* 16 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the Madras Co-operative Milk Supply Union at Ayanavaram has entered into large contracts for the supply of milk; and

(b) whether it is a fact that the Milk Supply Union is unable to supply the required quantity of milk to its large number of constituents as a result of such contracts?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Yes, Sir.

(b) The Milk Supply Union is distributing two-thirds of its supply through large contracts and the balance of one-third (8,500 lb.) to its constituents. The question of diverting a larger portion of the milk-supply from contracts to individual sales will be examined.

DR. A. SREENIVASAN : Is it not a fact that a large number of coupon-holders who depend on the Union for milk-supply have been deprived of their daily ration on account of the fulfilment of the contracts in the various parts of the City?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I am thankful to the hon. Member for having drawn my attention to this matter. Government will think of diverting a larger proportion of the milk to individual consumers.

DR. A. SREENIVASAN : Whether the Union diverts a larger quantity of milk to the individual consumers or not, it is incumbent on the Union to supply milk to the coupon-holders who have paid the money in advance.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I quite appreciate that point. If any complaints about milk not being supplied to coupon-holders are sent, Government will take necessary action.

[6th November 1957]

SRI V. CHAKKARAI CHETTY : The Milk Supply Union is not able to supply milk to all its constituents because of these large outside contracts. Its first duty is to supply milk to its constituents and then only fulfil outside contracts. Is the Registrar of Co-operative Societies aware of the Union not supplying milk to all its constituents and, if so, is he going to take any action?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Even the bulk purchasers are constituents. The question is how much of the supply should be diverted to individual sales. We are now thinking of asking the Union to supply milk more to individual consumers than to bigger consumers.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Are the Government aware that during marriage season, coupon-holders suffer a lot, as there is such a thing as contract?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Yes, Sir. It has been brought to the notice of the Government only recently.

SRI V. GURUNANDAN ROW : Before entering into these contracts, did not the Union take into consideration whether it would be able to supply to coupon-holders also after the acceptance of contracts, and could not the Union have taken steps to increase the production of milk?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Actually the total production is of the order of 24,500 lb. When the Union accepted contracts for supply to hospitals and military camps, the impression was that there might not be a great demand from individual members. Now that the Council has expressed itself so much in favour of supplying milk to individual members, Government will certainly take appropriate action.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : May I know whether the Government propose to give the Union any help so that it may expand its activities and supply more milk to the City of Madras?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I would like to have notice of a separate question, because there are a number of other matters connected with this.

SRI V. CHAKKARAI CHETTY : Does the Union get fresh milk or does it get milk powder from America?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : It gets fresh milk.

SRI V. CHAKKARAI CHETTY : In our Puranas, there is reference to the existence of a milk ocean. There is no such ocean now. We have to get milk from cows or milk powder in tins from foreign countries.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The supply is only 24,000 lb. and this quantity is available from cows in these parts.

[6th November 1957]

DR. M. R. GURUSWAMI: May I point out that during the last four months, there has been drought or want of rain and that on account of this, milk yield has diminished by 30 per cent? At the same time, there has been a cattle disease also. Both these causes were responsible for reducing the milk-supply. Default has occurred on account of this unforeseen short supply. That is the explanation.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I take the information from the hon. Member.

Text-books for elementary schools and secondary schools.

* 17 Q.—SRI T. PURUSHOTHAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the procedure laid down for approval of text-books for elementary schools and secondary schools and the latest rules issued in this regard; and

(b) the steps taken to check frequent changes of text-books in the State, Local Board and aided schools?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) There is a Text-Book Committee to advise the Director of Public Instruction in regard to the suitability of various books as text-books in schools. The committee will meet once in a year. As soon as possible after the meeting of the Committee, the Director of Public Instruction will publish in the *Fort St. George Gazette* a list of text-books approved by the Committee and authorized by him for use in the several subjects and languages for detailed and non-detailed studies.

(b) According to the existing rules, text-books should not be changed within two school years of their introduction in any school except with the previous approval of the District Educational Officer in the case of boys' schools and the Inspectress in the case of girls' schools.

SRI V. CHAKKARAI CHETTY: Are the text-books changed from year to year by the Text-Book Committee?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The Text-Book Committee is not interested in the change of books. It has only to give its concurrence with regard to the suitability of any book for approval as a text-book. It is the management concerned that has got to select the text-books.

SRI V. CHAKKARAI CHETTY: So far as I am aware, text-books are rarely changed in other countries. The same text-books are used over and over again by the students, and they are able to purchase the books in secondhand bookstalls. Why should not that practice be followed in our country, instead of the Text-Book Committee changing the text-books according to its whims and fancies? If the publishers come, the members of the Committee will certainly listen to their eloquence and change the text-books year after year, causing inconvenience not only to the students but also to the teachers.

[6th November 1957]

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: As this particular subject is being considered in the White Paper on Education, a discussion about this will be more profitable during the discussion on the White Paper.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: That is what I think. I am thankful to the hon. the Leader of the Opposition for making the suggestion that this could be discussed during the discussion on the Report of the Legislature Committee on the White Paper.

SRI T. PURUSHOTHAM: Will the Hon. Minister kindly tell us whether the Government propose to take up the preparation as well as the publication of text-books as a Government venture and, if so, when?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Yes, Sir. We intend making a beginning in the matter.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Sir, in view of the fact that the matter in text-books on history, geography, mathematics, and science, needs no change, will the Government at least, as a first step, increase the two-year limit to five years in regard to change of text-books? 3-10 p.m.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The entire matter is under consideration. Certainly, we will take into consideration all the suggestions made by the hon. Member.

SRI A. M. ALLAPICHAJ: Sir, have the Government once for all decided to take over the preparation of text-books or can they go back, because, if the Government were to take over the preparation, I think there will be an end to all kinds of inspiration in that line?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I do not know about the inspiration. We have taken a tentative decision. I am saying 'tentative decision', because I have still to get the advice of the Council and the Assembly in regard to this matter.

SRI V. V. RAMASWAMI: இந்த டெக்ஸ்ட் புக் கமிட்டியிலே அங்கத் தினர்களாக இருப்பவர்கள் யார், யார், அவர்களை நியமிப்பது யார் என்று சொல்ல முடியுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: சாதாரணமாக அவர்களுடைய பெயரை வெளியில் கொடுப்பதில்லை. என்னிடத்தில் இல்லவும் இல்லை.

Palar Anicut in North Arcot district.

* 18 Q.—SRI T. PURUSHOTHAM: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether there is any scheme before the Government for the conversion of the Palar Anicut in North Arcot district into a barrage, and if so, at what stage it now stands; and

(b) the arrangements, if any, made for the removal of silt in the Kaveripauk Channel?

[6th November 1957]

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) A scheme for the conversion of the Palar Anicut into a barrage at a cost of about Rs. 50 lakhs is at present being examined by the Chief Engineer (Irrigation).

(b) The scheme also provides for the removal of silt from the Kaveripauk Channel at a cost of Rs. 2.10 lakhs.

SRI T. PURUSHOTHAM : Will the Hon. Minister enlighten us on when the scheme would be taken up for execution?

THE HON. SRI P. KAKKAN : It is being examined. After the examination is over, we will take it up.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENT BY THE HON. CHAIRMAN *RE* MESSAGE FROM THE ASSEMBLY.

MR. CHAIRMAN : I have to announce to the House that I have received the following message, dated the 2nd November 1957, from the Hon. the Speaker, Madras Legislative Assembly :—

'In accordance with rule 130 of the Madras Assembly Rules, I transmit a copy of the Madras Registration of Veterinary Practitioners Bill, 1957 (L.C. Bill No. 2 of 1957), as passed and agreed to by the Assembly on the 2nd November 1957, without any amendment and signed by me'; and

'In accordance with rule 114 of the Madras Assembly Rules, I transmit a copy of the Madras Repealing and Amending Bill, 1957 (L.A. Bill No. 17 of 1957), as passed by the Assembly on 2nd November 1957 and signed by me, for the concurrence of the Council'.

III.—ASSOCIATION OF MEMBERS OF THE COUNCIL WITH SELECT COMMITTEES ON NON-MONEY BILLS.

* SRI T. PURUSHOTHAM : On a point of information, Sir. Two Bills have been circulated to us, one relating to the amendment of the Village Panchayats Act and the other relating to the conditions of work in catering establishments, as introduced in the Assembly. It is seen from the papers that these have been referred to Select Committees of the Assembly. It is the usual procedure or it was the convention to have joint committees of the Assembly and the Council to facilitate discussion. The House would be interested to know whether there are any special reasons why these Bills have been referred exclusively to Select Committees of the Assembly and if this could not be remedied at least in the case of the Catering Establishments Bill by associating a few Members of this House with that Committee. Such a procedure has been followed in some other cases.

[6th November 1957]

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR : Sir, I am thankful to the hon. Member on the Government side for having raised this question before I could do so. I thought it was a well-known convention in this House that except in the case of Money Bills or any Bill pertaining to monetary transactions, this House also would be given an opportunity to associate itself with the other House in the task that might be entrusted to the Select Committee. Certainly, the Hotel Bill is a very important Bill. We would certainly like to have an opportunity to associate ourselves with the proceedings at the Select Committee stage. The House knows and hon. Members on the Treasury Bench are fully aware that so far as Bills that have been passed by the Assembly are concerned, we can at best dot the 'i's and cross the 't's. Whatever else we may say will not have any material value. Therefore it is that we should like our suggestion to be considered. If they already have this suggestion in mind, I am very happy about it.

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, Sir, I do not know if it is a convention that on all legislative measures in the other House, which are referred to Select Committees, there is always a joint committee. But we do not think that these two Bills require joint scrutiny by both the Houses. These two Bills are very simple ones. They do not require elaborate scrutiny. We thought that after the Bill came from the other House, this House could give its best consideration to it and, if any changes were introduced, they could be taken to the other House for consideration. What I am anxious to point out to hon. Members is that no slight was intended for this House. It was only because the Bills were considered simple by the Assembly that this House was not associated at the Select Committee stage.

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR : I can assure the Leader of the House that we are interested in the hotels because most of us have to go to hotels as individuals who go there for eating purposes or some of us—big ones—may be in possession of such big hotels.

* DR. V. K. JOHN : May I suggest that under rule 128, any Member may (if the Bill has not already been referred to a Select Committee of the Assembly or a joint committee of both the Houses but not otherwise) move as an amendment that the Bill be referred to a Select Committee, and that if such motion is carried, the Bill shall be referred to a Select Committee? On account of this rule, we are unable to move that this Bill be referred to a Select Committee. Therefore, steps have to be taken in the other House.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I have already made my points clear. I shall bear this suggestion in mind for future occasions.

[6th November 1957]

IV.—GOVERNMENT MOTION.

WHITE PAPER ON THE REFORM OF LOCAL ADMINISTRATION IN
MADRAS STATE INCLUDING THE MADRAS CITY CORPORATION.

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON: Mr. Chairman, Sir, I move—

‘That the White Paper on the Reform of Local Administration in Madras State including the Madras City Corporation be taken into consideration.’

The White Paper, as hon. Members will no doubt have observed, comprises six different documents. The first of these six documents is my own report to the Legislature on the subject. It describes the stage at present reached in the examination by Government of the problems of Local Administration and the conclusions which they have reached. These conclusions are provisional. They are open to reconsideration and modification in the light of the discussions which I am now initiating. I shall describe presently what these provisional conclusions are. Before doing so, I shall say a few words in explanation of the five other documents which are presented in the White Paper respectively as Appendices I and I-A, and Appendices II, III and IV. Broadly speaking, all these documents are intended to place before the Legislature a record of previous examination of this subject and an explanation as to how Government were led to the conclusions which are now presented to the Legislature. Appendix I relates to the panchayats; Appendix I-A to Panchayat Unions, the new type of local authority, which the Government propose should take the place of district boards. Appendices II, III and IV relate respectively to District Boards, Municipalities and the Madras City Corporation.

3-20 P.M. The Memorandum on the Village Panchayats begins with a brief review of the history of Panchayats in the State with statistical information showing how the organization of panchayats has grown during the last twenty years. An important stage in its growth was reached in the year 1950 when the present Village Panchayats Act was passed. At about the same time, the Constitution was framed and Article 40 of the Constitution enjoined that the State shall take steps to organize village panchayats and endow them with such powers and authority as may be necessary to enable them to function as units of self-government. The 1950 Act was indeed devised to give effect to this Directive Principle of State Policy. When, however, the experience of five or six years was reviewed by Government, it became clear that there was no material difference between the panchayats formed after 1950 and those which had been formed before. The further development of the vitality of panchayats was seen to be bound up with the future of district boards. It was also observed that so long as a Panchayat was limited as a local authority to the boundaries of a village, it could not afford the services of trained personnel—administrative or technical—and the scope of the functions which it could perform was correspondingly limited.

[6th November 1957] [Srimathi Lourdhammal Simon]

The attempt to find a way out of these difficulties and to fulfil the intention of Article 40 of the Constitution led to the formulation of the idea of Panchayat Union. The germ of this idea was, in fact, already contained in section 39 of the Village Panchayats Act, 1950. This section authorized the constitution of Statutory Joint Committees of Panchayats of contiguous villages. The Panchayat Union was initially conceived as a Statutory Joint Committee of contiguous panchayats in a relatively small group of villages. A full record of all the relevant discussions of this idea is contained in Appendix I.

Appendix I-A took the matters to a further stage. After the general elections, when the subject was examined by the present Government, they came to the conclusion that the basic idea was sound, but that the area for which panchayats should be brought together in a Panchayat Union should be co-terminous, with a Development Block delimited under the National Extension Service Scheme. Government, at this stage, also reached the conclusion that the future of district boards should not be left in a state of uncertainty and that the Panchayat Union formed at Block level should, in fact, be the successor to the district board which should be abolished after the entire district was covered by Panchayat Unions. In order to determine the practical implications of this conception, one Development Block was selected in Madurai taluk of Madurai district. The manner in which a Panchayat Union could be constituted was discussed by the local officials with the representatives of the local people and a scheme was drawn up, which is contained in Appendix I-A. Steps were taken actually to constitute a Panchayat Union in accordance with the scheme and the North Madurai Panchayat Union has been recently brought into existence. I would invite the attention of hon. Members, who will discuss the merits of the Government's proposals regarding the Panchayat Union, to the detailed provisions contained in Appendix I-A. They give a clear picture of the new local authority which Government are proposing in place of the district board.

Appendices II, III and IV, as I have said, refer to District Boards, Municipalities and the Madras City Corporation respectively. In these cases *ad hoc* committees had been set up on different dates in order to make recommendations regarding the changes considered to be necessary. These changes were examined by Government and the attitude of Government in relation to various recommendations was formulated. The results are shown in these documents.

With this background of prolonged prior examination of the various issues involved, I now turn to the actual proposals which Government have now placed before the Legislature. The general summary of provisional conclusions is set out clearly in paragraph 6 of the First Section in my report to the Legislature and I wish the hon. Members pay particular attention to this paragraph.

[Srimathi Lourdhammal Simon] [6th November 1957]

I shall not, at this stage, trouble the House with details. Hon. Members have, no doubt, gone through the various sections in which the details are given. Speaking broadly, it will be seen that the Government take the view that so far as district municipalities are concerned, the present organization is working well and rendering satisfactory service to the people. They have only a few changes to suggest and these are of a minor nature. The changes proposed in respect of the Madras City Corporation are somewhat more important. They reflect the inherent differences between the Madras City and the smaller municipalities. On the one hand, the City of Madras has witnessed an extremely rapid growth of population in recent years; on the other hand, the representative system and the administrative set-up have undergone the least changes over a long series of years.

The most important of the proposals made by Government are those which relate to District Boards, Panchayats and Panchayat Unions. They are also the proposals which will affect the vast majority of the people of the State. The broad questions which arise on a consideration of these proposals are as follows :—

Firstly : Why is it that the District Boards are proposed to be abolished?

Secondly : If District Boards are to be abolished, why is it necessary that any other new organization should take its place? Are not Panchayats by themselves sufficient?

Thirdly : In what respects exactly does the Panchayat Union differ constitutionally from District Boards and why are they to be preferred?

A few days ago, speaking on the Bill to amend the District Boards Act, I made it quite clear that the proposal to abolish District Boards did not entail a condemnation of the record of work of District Boards in this State. I wish to re-emphasise this fact in order that no room may be left for misunderstanding on this question. We propose the abolition of District Boards primarily because we feel satisfied that owing to the growth in the volume of work even in one single instance like elementary schools, the district has become far too large and unwieldy an area for management by a local authority. It is of the essence of local administration that it should reflect the personal interest taken by the representatives of the people—it should not be an impersonal bureaucracy. Unless the territorial jurisdiction is substantially reduced, the distinctive characteristics of a representative body cannot be there any longer. This is the main consideration, but it is not the only one. I have already stated that Government's basic approach to the problem has been from the point of view of making village panchayats vital and effective in the fullest sense as visualised by the framers of the Constitution. Government reached the conclusion that this was impossible of achievement unless contiguous village panchayats were brought together in a co-operative association so as to form a union which would be jointly representative

6th November 1957] [Srimathi Lourdhammal Simon]

of all of them. It was clear, therefore, that there was need for a successor to the district board which would be different not only because it had a smaller area to administer, but also because it would be differently constituted. The new local authority should not be a rival to the panchayats, but it should be an organization in which each panchayat would be individually represented and which every panchayat would recognize as its own organization.

I have already explained that experience has shown the inherent limitations of a panchayat whose jurisdiction is limited to a village. From this experience Government are satisfied that if we do not create any new organization at all and yet abolish the district boards, the result will be unsatisfactory. Practically all the functions, which are at present being performed by district boards, will have to be performed by the different departments of Government concerned. The idea of developing village panchayats and making it possible for them to render increasingly useful service to the people in the spirit of Article 40 of the Constitution will have to be given up. That, the Government are not prepared to do.

Given the conclusion that there is need for a new local authority which would have a smaller area to administer and be closer to the village, it still remains a matter of some importance to determine the most suitable basis for delimiting the area for which such a body should be constituted. After careful consideration of possible alternatives, Government came to the conclusion that the Development Block under the National Extension Service Scheme was the most suitable. There were two main reasons underlying this conclusion. First, the National Extension Service Scheme has come to stay. Block Development Officers, Village Level Workers and different categories of Extension Officers have been recruited and trained and put to work and have acquired experience on the basis of an organization designed for the Block. If the Panchayat Union is constituted at Block level, the services of these ready-made staff can be made available, free of charge, to the new organization in order to render service to it. This cannot be done equally conveniently if the area is either smaller or larger. This is one reason why the Block was accepted as the suitable unit. There was another reason which indicated that any area substantially larger than a Block would be unsuitable. The fact that the Panchayat Union should be so constituted as to include a representative from each panchayat, imposed a definite limitation on the area for which a Panchayat Union has to be constituted. If this area is to be as large as a taluk, or even larger, the number of Panchayat representatives that will have to be brought together will be so large that any workable organization would be impossible.

During the last few weeks, Government received a somewhat striking testimony to the correctness of the lines on which they had been thinking. Hon. Members may be aware that the Committee on Plan Projects appointed by the Planning Commission sent round a Study Team to visit all States, find out how the

[Srimathi Lourdhammal Simon] [6th November 1957]

National Extension Service Scheme and other development schemes were working, and suggest improvements. That Study Team has submitted a report, on which it consulted all the State Governments in advance. It has recommended the abolition of District Boards and the constitution of a new body based on Panchayats, at Block level.

3-30 p.m. Before concluding, I must invite your attention to one other important proposal in the White Paper. This is the proposed constitution of the District Development Councils. We visualise the Council as a statutory body charged with the duty of advising the Government and the different departmental agencies of the Government functioning in the district on all matters which fall within the field of the local authorities as well as the various departments of Government rendering service in the economic and cultural fields. It will take the place of the District Planning Board as well as a large number of other advisory bodies functioning at the district level at present. By its composition, it is designed to be such as to bring together in a common forum periodically the Chairmen of the Panchayat Unions and the Chairmen of the Municipal Councils with the representatives of the people in the Legislature and Parliament as well as the district officers in charge of the different departments of Government. During the next two or three years when Panchayat Unions will be in process of creation, the Members of the District Boards who were in office until 31st October last will, as a transitional arrangement, fill the places, which will be ultimately filled by the Chairmen of the Panchayat Unions. In view of the fact that the districts in the State are so much larger than the average district in India as a whole and as, in consequence, the District Development Councils constituted in this manner will be far too large and unwieldy, Government have proposed that nine districts in the State should be bifurcated, each into two development districts; and that the District Development Council should be constituted for each development district as thus delimited. In order further to facilitate the work of these Development Councils, it has been suggested that provision should be made for the setting up of Standing Committees.

With these remarks, I commend the provisional conclusions of Government on the Reform of Local Administration including the Madras City Corporation for the consideration of the House.

Mr. CHAIRMAN : Motion moved—

“ That the White Paper on the Reform of Local Administration in Madras State including the Madras City Corporation be taken into consideration.”

I have received notice of two amendments, one from the hon. Member Sri A. Gajapathy Nayagar and the other from the hon. Member Dr. V. K. John. The amendments may be moved and seconded.

6th November 1957]

SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR : Mr. Chairman, I move the following amendment standing in my name :—

“ Add the following at the end :—

‘ and on such consideration, this Council concurs with the Assembly in constituting a committee to advise the Hon. the Minister for Local Administration in finalising the Schemes for the Reform of Local Administration in the State of Madras and resolves that the following Members of this House be Members of the said Committee :—

1. Sri V. K. Palaniswamy Gounder.
2. „ S. P. Sivasubramania Nadar.
3. Srimathi Jothi Vencatachellum.
4. Sri M. V. Sudarsanam Naidu
5. „ V. V. Ramaswami.
6. „ Mohamed Raza Khan.
7. Dr. V. K. John.
8. Sri A. Gajapathy Nayagar.’ ”

SRI A. M. ALLAPICHAJ : I second the amendment, Sir.

MR. CHAIRMAN : As the second part of the amendment given notice of by the hon. Member Dr. John has become superfluous in view of the amendment moved by the hon. Member Sri Gajapathy Nayagar, the hon. Member may now move only the first part of his amendment.

DR. V. K. JOHN : Mr. Chairman, I move—

“ Add the following at the end :—

‘ and on such consideration, this House recommends that full effect be given to the Directive Principles of State Policy embodied in Article 40 of the Constitution of India.’ ”

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : I second the amendment, Sir.

MR. CHAIRMAN : Now, the motion moved by the Hon. Minister and the two amendments moved thereto are before the House for discussion.

* SRI V. V. RAMASWAMI : கனம் மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இப்போது நமது மாநிலத்திலுள்ள ஸ்தல சுயாட்சி நிர்வாகங்களை எப்படி மாற்றி அமைப்பது, அல்லது இருக்கின்றவைகளுக்கு வரம்பு கட்டுவது, அதிகாரங்கள் என்ன, என்னவற்றை மாற்றுவது என்கிற விவரங்கள் எல்லாம் அடங்கிய வெள்ளை அறிக்கையின் மீது இந்தச் சபையில் விவாதம் தொடங்கியிருக்கிறது. இதை ஆரம்பித்து வைத்த கனம் அமைச்சர் அவர்களே, சர்க்கார் என்ன என்ன காரணங்களினால் எந்த மாதிரியான ஒரு முடிவுக்கு வந்திருக்கின்றது என்பதை எடுத்துக் கூறினார்கள். இப்போது தாற்காலிகமான முடிவுக்குத்தான் வந்திருப்பதாகவும், சட்டசபையின் அனுமதியோடு அமைக்கப்படுகிற கமிட்டியார் கூடி எந்த முடிவுகள் எடுக்கவேண்டும் என யோசனை சொல்கிறார்களோ அந்த முடிவுகளை நன்றாக ஆராய்ந்து பார்த்து, அவைகளை அமுலுக்குக் கொண்டு வருவதற்கு, அரசாங்கத்தார் பின்னால் இறுதியான முடிவை எடுப்பார்கள் என்றும் விளக்கினார்கள். ஆகவே இப்போது அங்கத்தினர்கள் தங்களுடைய

[Sri V. V. Ramaswami] [6th November 1957]

அபிப்பிராயத்தைச் சொல்வது எல்லாம் கமிட்டியாருக்கு அனுசூலமாக இருக்கும், பின்னர் அரசாங்கம் நல்லதொரு முடிவை எடுப்பதற்கு அனுசூலமாக அமையும் என்கிற காரணத்தினால்தான் இப்போது நான் இதை ஆராய்ந்து பார்க்க ஏதுவாக இருக்குமென்று நம்புகிறேன்.

இந்த ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் எல்லாம் ஆங்கிலேய ஆட்சி காலத்திலே ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்வதற்குப் பொதுமக்களை பயிற்சி செய்வதற்காகவும், தங்கள் தங்களுக்கு வேண்டிய காரியங்களை இதன் மூலம் ஜனங்கள் ஆங்காங்கே நிறைவேற்றிக்கொள்வதற்கு அனுசூலமாக இருக்கும் என்கிற காரணத்தினால்தான் ஏற்படுத்தப்பட்டன என்று சொல்லப்பட்டது. அப்போது அவைகள் எல்லாம் லோகல் ஸெல்ப்கவர்னிங் மெண்டு என்றும், அந்த இலாகாவுக்கு லோகல் ஸெல்ப்கவர்னிங் டிபார்ட்மெண்டு என்றும் தான் அழைக்கப்பட்டது. ஜில்லா போர்டுகள், தாலூக்கா போர்டுகள், முனிசிபாலிட்டிகள், பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் எல்லாம் இயங்கி வந்தன. ஆனால் பின்னால் ஏதுகாரணம் பற்றியோ, அவற்றை லோகல் அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் டிபார்ட்மெண்டு என்று மாற்றிவிட்டார்கள். இந்த மாதிரியாகப் பெயர் மாற்றப்பட்டவுடன் என்போன்றவர்களுக்கு என்ன தோன்றியது என்றால், மக்களுக்குக் கொடுத்திருந்த அதிகாரங்களையெல்லாம் சென்னையில் இருக்கக்கூடிய அமைச்சர்களும், அதிகாரிகளும் பறித்துக்கொண்டுவிடப்போனார்கள் எனத் தான் தோன்றியது. ஆயினும் இப்போது அவைகளை மாற்றி அமைக்கும் கட்டத்திலே அடிப்படையான நோக்கமாகிய ஸ்தல சுயாட்சி என்பதை மறந்துவிடாது அவர்களுக்கு சுதந்திரம் கொடுத்துவிடவேண்டும். அவர்களுக்கு ஆட்சிப் பொறுப்பில் பங்குகொள்ள நல்ல பயிற்சி அளிக்கும் ஸ்தாபனமாகவே அவைகளைச் செய்துவிட வேண்டும் என்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. இதை அமைச்சர் அவர்கள் நன்கு கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்.

மேலும், இப்போது கிராமப் பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து கூட்டு அமைப்பு, அவை இரண்டுக்கும் நடுவில் இப்போது புதிதாகப் போடப்படுகிற சர்க்கிள் கமிட்டிகள்—இவற்றில் தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின் கீழ் இயங்கும் அதிகாரிகளும் நல்ல சேவை செய்ய முடியும், உதவி செய்ய முடியும், அவர்களுக்கு ஏற்படுகின்ற செலவினத்தையும் சர்க்காரே ஏற்றுக்கொள்வார்கள், ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு அந்தப் பொறுப்பு இல்லை என்பதை வரவேற்கிறேன். ஆனால் அதன் மூலமாக அங்கே நடைபெறுகின்றது பஞ்சாயத்து ஆட்சியாக இல்லாமல், ஜனங்களுடைய ஆட்சியாக இல்லாமல், அதிகாரிகளுடைய ஆட்சியாக மாறிவிடக்கூடாது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏனென்றால், இப்படி அரசியலார்வருக்கும் தேசிய வளர்ச்சித் திட்டங்களும், மாவட்ட அபிவிருத்தித் திட்டங்களும் சரிவர நடைபெறும் வண்ணம் பார்க்க வேண்டிய பொறுப்பும் கடமையும் அந்தந்த அதிகாரிகளுக்குத்தான் இருக்கின்றன. ஆகவே, அவை சரிவர நடக்க வேண்டுமென்ற காரியத்தில் முனைந்திருக்கும்போது எதேச்சாதி காரமாகவோ அல்லது அங்குள்ள மக்களின் எண்ணத்திற்கு மாறாகவோ நடந்துவிடாத ஒரு நிலையை அரசாங்கம் முன்கூட்டியே ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆகவே, பொது மக்களிடம் இப்பொழுது தத்தம் பிரதேசங்கள் நல்ல முறையில் முன்னேற்றம் அடைய வேண்டுமென்ற ஆர்வம் இருப்பதால், அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்கிற எல்லா முன்னேற்றப் பாதைகளிலும் ஒத்துழைக்க, அவர்கள் நிதி கொடுத்தோ அல்லது நிலம் கொடுத்தோ அல்லது தூங்களாகவே உழைத்தோ எல்லாக் காரியங்களிலும் ஈடுபட முன்வருகிறார்கள். அந்த ஆர்வத்தையும், ஒத்துழைப்பு மனப்பான்மையையும் நன்கு பயன்படுத்திக்கொள்ள இந்த மாதிரி கிராமப் பஞ்சாயத்துகள் ஏற்படுத்தப்படுகின்றன என்று சொல்கிறார்கள். அந்தமாதிரி, அதைப் பயன்படுத்தி நம் நாட்டில் சுபிட்சம் உண்டாவதற்கும், நல்ல சமுதாய அமைப்பு ஏற்படுத்தவும் நல்லதொரு தருவாய் இருப்பதால், அதற்கு ஒரு பரிகாரமாகக் கொடுக்க வேண்டிய மக்கள் சுயாட்சித் தன்மை போக்கக் கூடாது என்பதைத்தான் நான் மீண்டும் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

6th November 1957] [Sri V. V. Ramaswami]

அடுத்தபடியாக, இந்த அறிக்கையைப்பற்றி யோசிக்கும்போது, சென்ற ஆண்டில் அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த அறிக்கையில் சென்னை கார்ப்பரேஷனைப்பற்றி ஒன்றும் கருதப்படவும் இல்லை, சொல்லப்படவும் இல்லை. ஆனால் இப்பொழுது வந்திருக்கிற வெள்ளை அறிக்கையில் கார்ப்பரேஷனைப் பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் கார்ப்பரேஷனைப் பொறுத்த மட்டில் இப்பொழுதிருக்கிற 50 டிவிஷன்களைப் பிரித்து 100 டிவிஷன்களாக மாற்ற யோசனை செய்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. மற்ற ஸ்தாபனங்கள் மூலம் தேர்ந்தெடுக்கும் முறையை அறவே அகற்றிவிட்டார்கள். அது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். காரணம், சென்னை நகர் கார்ப்பரேஷன் ஆட்சியிலும் அது மூலமாகப் பிற துறைகளிலும் நிர்வாகத்தைப் பாழாக்கி வந்த ஒரு தீய சக்தி இந்த மாறுதல் மூலம் அகற்றப்படுவதே. பெரிய நகரங்களில், அந்தந்த டிவிஷனில் உள்ள மக்கள் தங்களுக்குச் சரியான பிரதிநிதித்துவம் இருக்க வேண்டுமென்று விரும்புவது இயற்கையே. ஆகவே, பெரிய வார்டாய் இருப்பதைச் சுருக்கி ஒவ்வொரு வார்டிற்கும் ஒவ்வொரு பிரதிநிதி வந்தால் அந்தந்த இடங்களில் உள்ள மக்களின் குறைகளை எடுத்துச் சொல்ல மிகவும் உதவிகரமாயிருக்கும். ஆகவே, இந்த 50 டிவிஷன்களை 100 டிவிஷன்களாகப் பிரித்திருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சர்க்கிள் கமிட்டி நியமித்திருக்கிறார்கள். அதில் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினருக்கும், பெண் இனத்திற்கும் பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். அதுவும் வரவேற்கத்தக்கது. தனித்தனி ஸர்கிள் கமிட்டி இயங்கும்போது, அந்தக் கமிட்டியார் அந்தப் பகுதிக்கு என்ன வேண்டுமோ அதை செண்ட்ரல் கமிட்டியிலிருந்து வாங்கிச் செயல்பட்டு நல்லதொரு அமைப்பு ஏற்பட இருப்பதால், அவர்கள் அதை நல்ல வழியில் சென்னை மக்களுக்குப் பயன்படுத்திக்கொள்வார்கள் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன். இந்தமாதிரி அமைக்கும்போது, ஒவ்வொரு கமிட்டிக்கும் கார்ப்பரேஷனிலிருந்து அதிகாரிகளை நியமிக்க வேண்டியிருக்கிறது.

அடுத்தது, ஸர்வீஸ் கண்டிஷனைப்பற்றி இந்த வெள்ளை அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது பாராட்டத் தக்கதே. அதிகாரிகளை நல்ல நிலைமையில் வைத்தால்தான் அவர்கள் உணர்ச்சியோடும், உற்சாகத்தோடும் வேலை செய்ய ஏதுகரமாயிருக்கும். இந்த அறிக்கையில், 14-வது பக்கத்தில், 15-வது செக்ஷனில் பின்கண்டவாறு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது :—

Mode of constitution of Circle Committees.—Every Circle Committee will consist of all the Divisional Councillors of that circle, and in addition (in some cases) an indirectly elected woman councillor and an indirectly elected Scheduled Caste councillor. Each Circle Committee will elect one of its members as its Chairman.

செண்ட்ரல் கமிட்டியைப்பற்றிப் பின்வருமாறு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது :—

“ 15. *Mode of constitution of Central Committee.*—

(iv) Scheduled Caste Member (1)—The Council of the Corporation will elect one of the Scheduled Caste members of the Council as a member of the Circle Committee.

(v) Woman Member (1)—The Council of the Corporation will elect one of the women members of the Council as a member of the Central Committee.”

(iv) பிரிவில் ஸர்க்கிள் கமிட்டிக்கு நியமிப்பார்களா அல்லது தவறி செண்ட்ரல் கமிட்டி என்று சொல்வதற்கு ஸர்க்கிள் கமிட்டி என்று சொல்லியிருக்கிறார்களா என்பதைக் கவனிக்கவேண்டும்.

[Sri V. V. Ramaswami] [6th November 1957]

அடுத்தபடியாக, இந்த முனிசிபல் நிர்வாகத்தைப்பற்றிக் கொஞ்சம் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்பொழுது கொண்டுவந்திருக்கிற திட்டப்படி கார்ப்பரேஷனின் காலமும், முனிசிபாலிட்டிகளின் காலமும், ஊராட்சி மன்றங்களின் காலமும் ஐந்தாண்டு என்று நீடித்திருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். ஏன் அனுபவத்தை வைத்துக்கொண்டு நான் வெகு நாட்களாகச் சொல்லிவந்திருக்கிறேன். இந்த சுயாட்சி ஸ்தாபனங்கள் எல்லாம் ஐந்து வருஷம் இருந்தால்தான், ஏதாவது ஒரு திட்டத்தை வகுத்து அமுலுக்குக் கொண்டு வர ஏதுவாயிருக்குமென்று சொல்லி வந்திருக்கிறேன். முன்பு சட்டசபையின் காலம் மூன்று ஆண்டுகளாக இருந்ததால் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களின் காலமும் மூன்று ஆண்டுகளாக இருந்திருக்கலாம். ஆனால் இப்பொழுது சட்டசபையின் காலம் ஐந்து வருடமாகிவிட்டதால், ஸ்தல ஸ்தாபனங்களின் ஆயுளையும் ஐந்தாண்டு களாக நீடிப்பதை நான் வரவேற்கிறேன் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த நகராட்சி மன்றங்களுக்கு அதிகப்படியாக அதிகாரங்கள் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் அதிக நாட்களாக வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறேன். சென்ற அறிக்கையிலே சேர்மனுக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. 30 ரூபாய்க்குக் கீழ்ப்பட்ட சிப்பந்திகளை நியமிக்க நகராட்சித் தலைவருக்கு அதிகாரம் உண்டு என்று சொல்லப்பட்டிருந்தது. ஆனால் இந்த அறிக்கையில் அதுமாதிரிச் சொல்லப்படவில்லை. அது ஏன் விடப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. பின்னால் இதைப்பற்றி விவரமாக வரும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். அமூலில் இருக்கும் சட்டப்படி காண்ட்ராக்ட் கமிட்டியும், அப்பாயிண்ட்மெண்ட் கமிட்டியுந்தான் சட்டப்படி நியமிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதேமாதிரி, நிர்வாகத்தைக் கொஞ்சம் பகிர்ந்து கொடுப்பதற்காக, சுருக்கமாக முடிப்பதற்காக பொறுப்பான ஒரு ஸ்டான்டிங் கமிட்டி இயங்கும்படி செய்வதற்கு ஏதாவது சட்டம் வகுத்தால் நல்லது என்று நினைக்கிறேன். அதைப்பற்றி விவரமாகக் கூட்டுக் கமிட்டியில் பேசிக் கொள்ளலாமென்று நினைக்கிறேன். இந்த இடத்தில் 6-வது பிரிவில் “The Chairman may be given concurrent powers to enforce the execution of resolutions.” என்றிருக்கிறது. இதற்கு முன்னால், சேர்மன் கமிஷனரிடம் எந்தவிதமான விஷயத்தையும் அதிகாரத்துடன் கேட்டுத் தெரிந்துகொள்ளலாம் என்று இருக்கிறது. சேர்மனும் கமிஷனரும் ஒற்றுமையாக இருந்தால், எப்போதும் காரியத்தைத் தனி நிர்வாகம் பண்ணுகிற மாதிரி, சேர்மனே நடத்திக்கொண்டு போகலாம். ஆனால் இங்கு இருக்கின்ற நிலைமையில் சேர்மனுக்கு முடிவுகளை உடனடியாக அமுல் நடத்துவதற்கான அதிகாரங்கள் ஒன்றும் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் இதில் “கன்கரண்ட் பவர்ஸ்” என்று சொல்லப்பட்டிருப்பது என்ன அதிகாரங்கள் என்று அரசியலார் விளக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுதிருக்கும் முனிசிபாலிட்டிகளின் ஆயுள் அடுத்த ஆண்டில் முடிவடைவது மேலிட்டே இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு நீடிக்கப் போவதாகத் தெரிகிறது. ஜில்லா போர்டுகளை ஒழித்துவிட்டு ஸ்பெஷல் ஆபீசர் போடும்போது, ஏன் அம்மாதிரி முனிசிபாலிட்டிகளுக்கும் செய்யக் கூடாதென்று கேட்கிறேன்.

அடுத்ததாக, நகராட்சி மன்றங்களுக்குக் கூடுதல் அதிகாரங்களைக் கொடுக்க வேண்டும். சேர்மனுக்கும் போதிய அதிகாரம் இருக்கவேண்டும். அநேக காரியங்களில் உத்தியோக ரீதியில் கமிஷனர் இருந்தாலும் இன்ஜினியர் இருந்தாலும் சில காரியங்களுக்கு மேலிடத்தின் “அப்ரூவல்” கேட்டுத் தான் செயல்பட வேண்டியிருக்கிறது. ஒரு காரியத்திற்காக சிவகங்கைக்குப் போக வேண்டியிருக்கிறது. இன்னொரு காரியத்திற்கு மதுரைக்குப் போக வேண்டியிருக்கிறது. இன்னொரு காரியத்திற்காகத் திருச்சிராப்பள்ளிக்குப் போக வேண்டியிருக்கிறது. இன்னும் சில காரியங்களுக்கு சென்னைக்குக் கூடபோகவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். முக்கியமாக முனிசிபாலிட்டி 5,000 ரூபாய் வரையுள்ள செலவுகளைச் செய்யலாம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இப்போதுள்ள காலநிலையில் ஒரு சிறிய வேலையைச்

6th November 1957] [Sri V. V. Ramaswami]

செய்யவேண்டுமென்றாலும்கூட 5,000 ரூபாய்க்கு மேலாகிவிடுகிறது. கூடுதல் ரூபாய்க்கு வேலை நடத்த வேண்டுமென்றால், சூப்பிரண்டன்டிங் என்ஜினியருக்குப் போகாமல் செய்ய முடியாது. இதனால் ஒரு வேலையைப் பிரித்து தனித்தனியாகச் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. இவ்விதம் செய்தால் தான் மேலிடத்திற்குப் போகாமல் காரியங்களை நடத்த முடியும். ஆகவே அநேக அதிகாரங்களை அந்தந்த நகராட்சி மன்ற அதிகாரிகளுக்குக் கொடுத்தால்தான் வேலைகள் எல்லாம் தாமதமில்லாமல் நடைபெறும் என்று நம்புகிறேன். இதைப்போலத்தான் இன்னும் அநேக சில்லரைக் காரியங்களுக்கு ஐ. எல். பி., கலெக்டர் வரைக்கும் போகவேண்டியிருக்கிறது. உதாரணமாக ஒரு ஹைஸ்கூல் வேண்டுமென்று கேட்டால், கல்வி இலாகாவிலிருந்து அனுமதி கொடுத்துவிடுகிறார்கள். ஆனால் அதற்கு ஒரு காவல்காரரைப் போடவேண்டுமென்று கேட்டால், அதற்கான அனுமதிக்கு ஐ. எல். பி. க்குப் போகவேண்டியிருக்கிறது. அங்கே போனால் பட்ஜெட்டில் சேர்த்திருக்கிறதா என்று கேட்பார்கள். இவ்விதம் எல்லாம் கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. இவ்விதமான சிறிய காரியங்களுக்குக்கூட அதிகாரம் இல்லாமல் இருக்கிறது. ஆகவே கொள்வனவிலுக்குத் தக்க அதிகாரங்கள் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஜில்லாபோர்டுக்குப் பதிலாக டெவெலப்மெண்ட் கௌன்ஸில் ஏற்படுத்தத் திட்டம் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த டெவெலப்மெண்ட் கௌன்ஸில் நிர்வாகமாக இருக்கும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் கௌன்ஸிலுக்கு ஆலோசனை சொல்லக்கூடிய அதிகாரம்தான் இருக்கிறதே தவிர நிர்வாகம் செய்யக்கூடிய அதிகாரம் இல்லை என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எல்லாம் சேர்ந்து 21 ஜில்லா டெவெலப்மெண்ட் கௌன்ஸில்கள் ஏற்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு ஜில்லாவுக்கு 2 கௌன்ஸில்கள் ஏற்படும் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த இடத்தில் நான் கேட்க விரும்புவது, இப்பொழுதுள்ள ஜில்லாக்கள் ரெவின்யூ அடிப்படையில் திருத்தி அமைக்க “காபினட்டில்” ஒரு சப்-கமிட்டி ஏற்பட்டிருந்தது என்று நினைக்கிறேன். அதன் முடிவு ஒன்றும் தெரியவில்லை. இப்போது இருக்கின்ற ஜில்லாக்களில் டெவெலப்மெண்ட் கௌன்ஸில் வந்தால், ஒவ்வொரு ஜில்லாவும் இரண்டு ரெவின்யூ ஜில்லாவாக ஆகுமா என்றும் தெரியவில்லை. இரண்டு ஜில்லாக்களாக ஆகுமென்றால் எதிரே அமர்ந்திருக்கும் எனது நண்பர் அவர்களின் வேண்டு கோளின்படி, புதுக்கோட்டையும் ஒரு தனி ஜில்லாவாக வந்துவிடும். ஆகையால் டெவெலப்மெண்ட் கௌன்ஸில் 21-ஆக ஏற்படுத்தப்பட்டிருப்பது ரெவின்யூ அடிப்படையை வைத்துத்தானே என்பது தெரியவேண்டும். இப்பொழுதுள்ள ஜில்லாக்களை ஒழித்துவிட்டு டெவெலப்மெண்ட் கௌன்ஸில் வருமென்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். வில்லேஜ் பஞ்சாயத்துச் சட்டப்படி 500-க்கு மேற்பட்ட மக்கள் இருந்தால் கிராமப் பஞ்சாயத்து ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று இருக்கிறது. நாளடைவில் ஒவ்வொரு சிற்றூரிலும் பஞ்சாயத்து ஏற்பட்டு விடும். விவகார எல்லைகளுக்காகப் பஞ்சாயத்து போர்டு ஏற்படும்போது, ஜில்லாக் கோர்ட்டு நேரடியாகவே அவசியமில்லை என்ற நிலைமை ஏற்பட்டுவிடும். ஆகவே இனிமேல் “ஆர்ட்டிக்கிள்” 40-ன் கீழ் வில்லேஜ் பஞ்சாயத்து அதிகமாக ஏற்பட்டு கிராம சுயராஜ்யமாக செயல்படுவதானால் ஜில்லா போர்டு அவசியமில்லை என்றாகிறது. ரோடுகளுக்கும், ஹைஸ்கூல்களுக்கும் மருத்துவ சாலைகளுக்கும் அதிகமாகப் பணம் வேண்டியிருக்கிறது. இவைகளெல்லாம் சர்க்கார்தான் கொடுத்தாக வேண்டும். இம்மாதிரியான காரியங்களில் ஜில்லா போர்டு இதுவரை வேலை செய்து வந்தது. இனிமேல் அரசியலார்தான் இதற்கான உதவிகளைக் கொடுக்க வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். இதற்கு என்ன முடிவு செய்திருக்கிறார்களோ தெரியவில்லை. ஜில்லா போர்டு இல்லாமல் டெவெலப்மெண்ட் கௌன்ஸில் என்ற முறையில் இருப்பது வரவேற்கத்தக்கது தான். கடைசியாக பஞ்சாயத்துகள் சேர்ந்து அந்தந்த கிராமங்களில் வேலை செய்வதற்கு பஞ்சாயத்து யூனியன் என்ற முறையில் அமைத்து வேலை செய்யவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி வரும்பொழுது பஞ்சாயத்து யூனியன் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு “கூர்பாடி” இருந்து வேலை செய்யும். அதற்கு வேண்டிய நிர்வாகஸ்தர்களை எல்லாம் தேசியத்

[Sri V. V. Ramaswami] [6th November 1957]

திட்டத்தின் கீழ் இருக்கும் ஆட்களைக் கொண்டு நடத்தப்போகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதே போன்றுதான் பஞ்சாயத்து யூனியன் முனிசிபாலிட்டியாக இயங்கக் கூடிய முறையில் திட்டமிட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதற்கு வேண்டிய நிபுணர்களை நியமிக்க வேண்டும். அதற்கான செலவை இம்மாதிரி சிற்றூரிலிருந்து வரும் வருமானத்திலிருந்து கொடுக்க முடியாது. ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கும் திறம்பட வேலை செய்ய நல்ல நிபுணர்கள் வேண்டுமென்றால் அவர்களைத் தனியாக சர்வீஸ் லிருந்து நியமிக்கவேண்டும். இம்மாதிரி நடந்தால் ஊராட்சி மன்றங்களில் வேலை செய்யும் கிளார்க்களுக்கு வேலை உயருவதற்கு வழியில்லாமல் போகும். ஆகையால் இவர்களுக்கு மேலே உத்தியோக உயர்வு கிடைப்பதற்கு வேண்டியவர்கள் செய்யவேண்டும். ஆகவே இவ்விதம் இவர்களுக்குப் பஞ்சாயத்து யூனியனில் உத்தியோக உயர்வு கொடுத்து வேலை கொடுத்தால், அது அவர்களுக்கு பாதுகாப்பாகவும் ஊக்கம் ஊட்டக் கூடியதாகவும் இருக்கும். இம்மாதிரிக் காரியங்களில் வேலை செய்கின்றவர்களுக்கு இடைஞ்சல் இல்லாத நிலைமையை நாம் ஏற்படுத்தவேண்டும். அதற்காக பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் இயங்கிக் கொண்டிருப்பது போல, ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலுமோ அல்லது ஸ்டேட்டிலோ லோகல் போர்டு சர்வீஸ் கமிஷன் ஏற்படுத்தி அதன் மூலம் வேலைகளுக்கு ஆட்களைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். இதைப்பற்றி அரசியலார் யோசிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இவைகள் அனைத்தையும்பற்றி இந்தக் கமிட்டியார் விவரமாக ஆலோசிப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். மேலும், இந்தக் கமிட்டியாரின் யோசனைகளை ஆராய்ந்து பார்த்து ஒரு முடிவுக்கு வருவதற்கு முன், அவைகள் சபையில் சமர்ப்பிக்கப்படுமபோது மற்றவிஷயங்களைப் பற்றிப் பேசிக் கொள்ளலாம் என்று கருதுகிறேன். கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கஜபதி நாயகர் அவர்களுடைய திருத்தத்தை ஆமோதித்துக் கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

4 p.m. * SRI S. P. SIVASUBRAMANYA NADAR: Mr. Chairman, Sir, the White Paper that has been laid before this House is at variance with the White Paper that was placed before the previous Council in many respects. There are a few salient points to which I would like to refer in this connection. While moving the Budget Demand in March 1956, a promise was made to place the proposals of the Government regarding the reorganization of the Local Boards in the State and it was also promised to set up a Committee of both the Houses to scrutinize the proposal and also to advise the Government on the final decision to be taken in the matter. We now find that a 16-man Committee has been constituted in the Legislative Assembly to scrutinize the White Paper and to advise the Ministry on the final decision to be taken. It is in the fitness of things and also in keeping with the promise made, that a similar Committee is constituted in this House also to scrutinize the White Paper and advise the Ministry in the matter. That is why I strongly support the amendment that has been so ably moved by my hon. Friend Sri Gajapathy Nayagar. I will now come to the various aspects of the White Paper.

As regards the Village Panchayats, in regard to the constitution of the Panchayat Union Joint Committee, every Panchayat is represented on this Committee by one Member. This is a salutary principle, because all Panchayats, irrespective of their size or income, will have equal voice in the Union and the dominating Panchayats would not have an upper hand in deciding matters coming within the purview of the Union.

6th November 1957] [Sri S. P. Sivasubramanya Nadar]

Again, the Union that is to be constituted is to be under the Revenue Divisional Officer and the Executive Authority is to be a Government servant from the Block Development Department. It is said that probably a Grama Sevak may be appointed as the Executive Officer and another Grama Sevak as his assistant. The qualifications, the training that is given to the Grama Sevaks and the work that is entrusted to them in the administration of Blocks, in my opinion, will not make them fit to be the Executive Authority of the Panchayat Union. They have no training in local administration. They are just trained to work in Block Development Schemes. The Local Administration Department requires a special kind of training. It is better that people, who have been working in the Local Administration Department, i.e., in Municipalities or District Panchayat Offices or even in Government departments of Local Administration, are appointed as Executive Officers because they have sufficient training in local administration. Such persons may be promoted and posted as Executive Officers of the Panchayats. That will contribute greatly to the efficient administration of the Village Panchayats, since the Government are anxious to make it a training ground for the villagers to be trained in the administration of the country.

It is proposed to continue the present system of open voting by show of hands in respect of Class II Panchayats. I am dead against this proposal. Even now, what we find is that the village petty tyrants and bullies have an upper hand in the elections. Whomsoever they like are bound to get elected to the Village Panchayats. The reason is that no rustic villager is prepared to go against their directions or defy their orders. They simply obey the directions of these petty tyrants. The result is that every village especially in Class II Panchayats is dominated by the nominees of these tyrants or money-lenders who have got a pull over the ordinary people. The villagers are at their mercy. What I would, therefore, suggest is that even here the secret system of voting must be introduced so that people who have really the confidence of the villagefolk may get elected, without being coerced or influenced by these petty tyrants. Another reason is that when voters lift their hands to indicate their preference openly, they have to incur the displeasure of a number of people who have been working for other candidates and, therefore, bitterness and rancour play a prominent part and spoil the peaceful village life.

As regards the election of the president, the system now prevailing is that the entire body of villagers can cast their votes in the election. The system which the White Paper suggests is to revert back to the system that was in vogue before 1950, that is, the president to be elected by the members from amongst themselves. The present system is a very healthy one. Under the present system, the person, who has got the confidence of the entire village, could come in. According to the White Paper, the highest number of members of a Panchayat will be fifteen. If a person is able to get the support of four or five members, what he

[Sri S. P. Sivasubramanya Nadar] [6th November 1957]

4-10
p.m.

usually does is to purchase or coerce three more members and get himself elected. The past experience gained in Panchayat elections has demonstrated that persons were being lifted like cattle and used to be kept at particular places for a number of days and would be rushed to the Panchayat office just at the time of the election. What I wish to point out is that the person who has not the confidence of the entire House or even the confidence of the village could easily come in. Under the present system, people who have got the confidence of the villagers alone could come in as president. I, therefore, suggest that the idea of reverting to the old system of electing the president from among the members themselves may be given up in the interests of the Panchayats themselves. But it may be said that such a person who enjoys the confidence of the entire body of villagers is not having the confidence of the 15 members of the Panchayat and that in such a case, difficulties will arise in actual administration. When the president wants to do something, the members are against it. He is not able to carry out his proposals since he does not enjoy the confidence of the elected members of the Panchayat. That is the objection that is being raised for continuing the present system of Presidential election. This could be easily solved by making provision for a vote of no-confidence against the president by the members of the Panchayat if he does not command the respect and confidence of the members of the Panchayat. Then he will have to carry on the administration in conformity with the wishes of the majority of the members also. So, there will be a check against the president being either a tyrant or having his own way. He will have to please the members also and carry on the administration in the best interests of the village.

As regards the finance of the panchayats, they suffer a great deal and are not able to do anything tangible on account of financial difficulties. It is not shown how the financial condition of these panchayats is going to be improved under the contemplated reforms. Unless they are given better financial assistance by the Government or the Government themselves are able to show them ways and means to improve their financial condition, any amount of reform in other directions will not be of great use to the area comprising the village panchayat.

Under the present system, schools are to be brought under the Panchayat Union. What about the high schools? Will the Panchayat Union be able to run a large number of high schools, dispensaries and hospitals that have come into existence under the patronage of the district boards, which will now come within the orbit of the Panchayat Union? With the slender funds that are allocated to the Panchayat Unions, it has to be considered whether they will be able to run all these high schools, dispensaries and hospitals. I suggest that the high schools, dispensaries and hospitals that are now under the control of the district boards should either be taken over by the Government and run by them efficiently or brought under the control of the Development Council that is contemplated to be brought into existence in the White Paper.

6th November 1957] [Sri S. P. Sivasubramanya Nadar]

The panchayat officers now come under the dual control of the Revenue Divisional Officer and the Regional Inspector of Local Boards. As regards Class II Panchayats, they come under the control of the Revenue Divisional Officer. But in the case of major panchayats or Class I Panchayats, the same officer comes under the administrative control of the Regional Inspector of Local Boards. Such dual control in any department is not safe and proper since he has always to satisfy two officers, who will view one particular problem in two different ways. It is always safer to bring him under the direct control of one officer so that he could control and supervise their work with better discipline.

Then, as regards Regional Inspector, their powers regarding Class II Panchayats and district boards are taken away. So, their orbit of jurisdiction is now considerably reduced. Whether the Government contemplate to continue the present strength of the Regional Inspector of Local Boards is a question that has to be solved because the nature and extent of work which they are now doing is very much reduced.

As regards the village panchayat court, in the White Paper it is proposed that section 132 of the Panchayats Act is to be deleted so as to divest the panchayats of their judicial jurisdiction. Now, the panchayats are also acting as panchayat courts. Originally, the members of the panchayat court were elected by the adult male members of the panchayat. It was a separate entity apart from the village panchayat. Subsequently, by a reform, the powers exercised by the village panchayat court have been transferred to the village panchayat itself. Now, it is proposed again to take away these powers from the village panchayat. It is not mentioned in the White Paper what is proposed to be done regarding these powers—whether the Government intend to revert back to the old system of constituting village panchayat courts, the members of which are to be elected by the members of the village or whether the jurisdiction would go to the ordinary civil courts of the locality.

I will now come to the District Development Council. As regards its constitution, I have got a grievance. On page 6 of the White Paper according to Section III, paragraph 2, the composition of the District Development Council will be as follows:—

“ (i) The Collector (who will be the Chairman).

(ii) Members of Parliament and Members of Legislative Assembly who represent constituencies that are situated (wholly or mainly) in the development district . . . .”

As regards Members of Parliament, it is mentioned in a general way so that Members of both the Lok Sabha and the Rajya Sabha could become Members of this Development Council. But when it comes to the State Legislature, there is a distinction made here. What is specifically mentioned here is the words ‘Members of Legislative Assembly’, so that the Members of this Council have no place in the administration of the district. Either wantonly or

[Sri S. P. Sivasubramanya Nadar] [6th November 1957]

by oversight, the Members of this House have been left out of consideration here. (At this stage, Mr. Chairman sounded the gong.) I will finish my speech in five minutes.

What I wish to point out is that the Members of the Council, as they are elected from different constituencies, may happen to live in a particular district for which the Development Council is constituted. There is no harm in associating them in the administration of that district as members of the Development Council. When such a right is given to a Member of the Rajya Sabha as far as Parliament is concerned, there is absolutely no reason why this distinction is made as far as this House is concerned. I am not able to understand it at all.

Then, I come to municipalities. It is said that more powers are intended to be given to the Chairman. I would rather suggest that instead of vesting powers in a single individual like the Chairman, they may be given to the Council. It is easy for one man to do good or to abuse his powers but when a particular matter comes up before a large body of persons, there is less scope for abuse of the powers. Therefore, it is always safer to entrust more powers to the Council.

4-20
p.m.

The Appointment Committee, as it is now constituted, consists of the Chairman, the Commissioner and one member elected by the Municipal Council. It is given power to make appointments which carry a salary of Rs. 50 and more. The power of appointment to posts which carry a salary of less than fifty rupees is given to the Commissioner. It was proposed in the previous White Paper to transfer this power from the Commissioner to the Chairman. I would rather suggest that in the interests of fairness, it may be transferred to the Appointment Committee rather than to one individual, so that we may not give scope for undue patronage by a single person.

At present, under administrative orders, the Chairman is given the power to write about the conduct and work of the Commissioner in the confidential file. This has placed the Commissioner in a very awkward position. If the Chairman does not like him, he can write all sorts of adverse comments against him, though some protection is given to the Commissioner by way of representation to the Inspector of Local Boards and Municipal Councils. This power has placed the Commissioner at the abject mercy of the Chairman. If the Chairman and the Commissioner pull on amicably, there is no grievance. If they do not pull on together, difficulty arises. However justly and conscientiously the Commissioner may try to discharge his duties, it is a difficult affair for him because this power is vested in the Chairman. I request that this power may be taken away from the Chairman and that he may be allowed to continue as what he was some time ago. With these words, I support the amendment moved by the hon. Member Sri A. Gajapathy Nayagar. I thank the Chairman for giving me this opportunity to speak.

6th November 1957]

MR. CHAIRMAN : Hereafter I will allow fifteen minutes for each speaker.

SRI A. CHIDAMBARA MUDALIAR : தலைவர் அவர்களே, தற்போது சபை முன் இருக்கும் அறிக்கை மீது ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

(Deputy Chairman in the Chair.)

ஜில்லா போர்டுகளை நீக்கிவிட்டு அவற்றின் கீழ் இருந்து வந்த நிர்வாகப் பொறுப்பை வேறு ஒரு ஸ்தாபனத்திற்கு மாற்றுவது மக்கள் அவரவர்கள் வட்டாரத் தேவையை அனுசரித்து, எது எது தங்களுக்குத் தேவையும் அவசியமும் என்று கருதுகிறார்களோ அவைகளைத் தாங்களே சிந்தித்துச் செய்துகொள்ளும் வாய்ப்பை அளிக்கக்கூடியதாய் இருக்கிறது. பொது அளவிலே ஜனநாயக ஆட்சியின் கீழ் உள்ள மக்களுக்கு இம்மாதிரி வாய்ப்பு அளிக்கப்படுவது மிகவும் பாராட்டத்தக்கது. பஞ்சாயத்துகள், பஞ்சாயத்து யூனியன்கள், பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில்கள் எல்லாம் இந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்தி மக்களுக்குள்ள எல்லா உரிமைகளையும், நலன்களையும், தங்களுக்குள்ள பொறுப்பையும் உணர்ந்து திறம்பட வேலை செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

குறிப்பாக, பஞ்சாயத்துத் தலைவரைத் தேர்ந்தெடுக்கும் முறை சம்பந்தப் பட்டமட்டில், நேரடியாக ஓட்டர்கள் மூலமே அவர் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவது மிகவும் அவசியம். காரணம், பல இடங்களில் அங்கத்தினர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் முறையைப் பார்க்கும்போது, ஜாதி மனப்பான்மையிலும், கிராமத்தில் தெருக் கட்டுப்பாடுகளுக்கு உட்பட்டமே அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வருகிறார்கள் என்பது தெரியும். அவர்கள் தலைவரைத் தேர்ந்தெடுக்கும் முறையும் மேல்கண்ட அடிப்படையில் அமைந்துவிடும் என்பதனால்தான், அங்கத்தினர்கள் தலைவரைத் தேர்ந்தெடுக்கக்கூடாது என்ற என் தாழ்மையான அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ராஜ்யத்திலுள்ள மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களின் ஜனத்தொகையும், வரும் படியும் உயர் உயர் பஞ்சாயத்துக்கள் நகர சபைகளாக மாற ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். குறிப்பாக பதுரை ஜில்லாவில், திருமங்கலம், மேலூர், நிலக்கோட்டை, திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் தென்காசி ஆகிய இடங்களிலுள்ள மக்கள் தங்களுடைய பஞ்சாயத்துகளை நகர சபைகளாக மாற்றியமைக்கக் கோரியிருக்கிறார்கள். அம்மாதிரிக் கோரியிருப்பவர்களுடைய விருப்பத்தைப் பூர்த்தி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நகர சபை சம்பந்தப்பட்டவரை, பூரணமாக திரு. இரத்தினசபாபதி முதலியார் கமிட்டி கூறியவைகள் அப்படியே ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருந்தால், மிகவும் நலமாயிருந்திருக்கும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். அதில் குறிப்பிடப்பட்ட ஒரே ஒரு "அயிட்டம்" தான் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது, நகர சபைகளின் கர்லம் ஐந்து வருஷங்கள் என்று இருக்கவேண்டும் என்பது. அது வரவேற்கத்தக்கது. இரண்டு லட்சம் ஜனத்தொகைக்கு மேற்பட்ட நகர சபைகளுக்கு 42 அங்கத்தினர்கள் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் மதுரை போன்ற நகரங்கள் அதைவிட இரண்டு மடங்கு ஜனத்தொகை (அதாவது 4 லட்சத்துக்கு மேற்பட்ட ஜனத்தொகை, கொண்டிருப்பதால் அங்கத்தினர்கள் எண்ணிக்கை 56க்குக் குறையாது இருக்கவேண்டுமென்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இருந்தாலும் மதுரை நகர சபையைப் பொருத்தவரை, நான் முன் சொல்லியபடி எண்ணிக்கையை உயர்த்தினால் மட்டும் போதாது. மதுரை நகர சபை ஏகோபித்த தீர்மானத்தின் வாயிலாக பலதடவை மதுரை நகர சபையைக் கார்ப்பொரேஷன் ஆக்கவேண்டுமென்ற மதுரை நகரவாசிகளின் நீண்டநாள் கோரிக்கையை வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறது. அதை இந்த அறிக்கையில் ஒத்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும், அது மறுக்கப்பட்டதாகவே கருதவேண்டியிருக்கிறது. கனம் ஸ்தல ஸ்தாபன அமைச்சர் அவர்கள் எங்களுடைய கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொண்டு கோயமுத்தூர், திருச்சி போன்ற நகர சபைகளையும் கூட கார்ப்பொரேஷன்

[Sri A. Chidambaram Mudaliar] [6th November 1957]

ஆக்கவேண்டும் ; ஆகையால் அதற்கு வேண்டுவன செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் நானும் கோயம்புத்தூர் மாஜி தலைவர் ஸ்ரீ பொன்னுசாமி செட்டியார் அவர்களும் கனம் ஸ்தல ஸ்தாபன அமைச்சர் அம்மையார் அவர்களை நேரில் கண்டு மதுரை, கோயம்புத்தூர், திருச்சி போன்ற நகரசபைகளை கார்ப்பொரேஷன் ஆக்க வேண்டுமென்றும், அவைகளுக்குள்ள பொதுக் குறைப்பாடுகளையும் எடுத்துக்கூறியதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஞாபகப்படுத்துகிறேன்.

முனிசிபல் தலைவருக்கு ஓரளவு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிக் குறிப்பிட்ட அதிகாரம் ஒரு குறைந்த அளவே. இருந்தபோதிலும் இன்னும் பெரு அளவில் அதிகாரத்தைக் கொடுத்து ஜனநாயக வாய்ப்பை அளிக்க வேண்டுமென்று பரிசீலனைக் கமிட்டியாரையும் ஸ்தல ஸ்தாபன அமைச்சரையும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். குறிப்பாக சுகாதார நிர்வாகம் சம்பந்தப்பட்டவரை, நகர சபைக்கோ, கமிஷனருக்கோ உட்பட்டவையாக இல்லாமல், அப்பாற்பட்டவை என்று கருதும் அளவில் செயலாற்றி வருகிறது. எதேச்சையாகப் போய்க்கொண்டிருப்பதால் அதன் நிலைமையைக் கட்டுப்படுத்தும் அளவில் சட்டத்தை மாற்றியமைக்கவேண்டுமென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

எட்டு ஆண்டுகளாகக் கோரிவந்த கோரிக்கை இந்த அமைச்சர் அம்மையார் காலத்தில் நிறைவேற்றப்படுவதை நான் வரவேற்பதோடு என் நன்றியைத் தெரிவித்து என் உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். பேச சந்தர்ப்பம் அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

4-30
p.m.

* SRI V. K. PALANISWAMY GOUNDER : கனம் உப தலைவர் அவர்களே, இந்த வெள்ளை அறிக்கையின் மேல் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். அரசாங்கத்தார் “ஜில்லா போர்டுகளுக்கு வேலை அதிகமாகி விட்டது, அது ஒரு பெரிய பிராந்தியத்திலேயே வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறது, அதற்காக சிறிய எல்லை பிராந்தியத்திலேயே ஒரு அமைப்பு வேண்டும் அதோடு இப்பொழுது அபிவிருத்தி பிளாக்குகளில் நடக்கும் வேலை ஆபீஸ்களினால்தான் நடக்கிறது, அதற்குப் பொது மக்கள் ஒத்தாசை வேண்டும்” என்ற இரண்டு நோக்கங்களோடு இந்த வெள்ளை அறிக்கையைப் பிறப்பித்திருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

ஜில்லா போர்டுகளுக்கு வேலை அதிகமாகிவிட்டதுதான். நமது நண்பர் ஸ்ரீ ராமசுவாமி அவர்கள் “ஜில்லா போர்டுகளுக்கு வேலை குறைந்து விட்டது” என்று சொன்னார்கள். குறையவில்லை. முந்தி தாலூகா போர்டுகளை மூடிய பிறகு, ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடங்களெல்லாம் ஜில்லா போர்டுகளின் கீழ் வந்து சேர்ந்தன. அதனால் ஜில்லா போர்டுகளுக்கு இருந்த வேலை அதிகமாயிற்று. அது மாத்திரமல்ல. தாலூக்கா போர்டுகள்தான் ஆஸ்பத்திரிகளை நிர்வகித்துக்கொண்டிருந்தன. அந்த வேலையும் ஜில்லா போர்டுகளுக்குப் போயிற்று. அதனாலும் ஜில்லா போர்டுகள் வேலை அதிகரித்தது. பள்ளிக்கூடங்கள், சாலைகள் இவைகளெல்லாம் ஜில்லா போர்டுகளின் நிர்வாகத்தில் வந்துவிட்டதால், ஜில்லா போர்டுகளுக்கு நிறைய வேலை வந்தது. அது மாத்திரமல்ல. பஞ்சாயத்து போர்டுச் சட்டம் வந்த பிறகு, பஞ்சாயத்துக்கள் நிறைய ஆன பிறகு, ஜில்லா போர்டுகளுக்கு வேலையில்லாமல் போய்விடும் என்றும் கூட அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படியல்ல. பஞ்சாயத்துச் சட்டத்தில் பஞ்சாயத்துகளுக்குக் கொடுத்திருக்கும் அதிகாரத்தைத் தவிர, ஜில்லா போர்டுகளுக்கு சில அதிகாரங்கள் இருக்கின்றன. ஆகையினாலே ஜில்லா போர்டுகளுக்கு வேலை அதிகமாகிவிட்டது, அதைக் கவனிப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது, அதனாலே ஒரு சிறிய தொகுதியிலே ஒரு ஸ்தாபனம் அவசியமென்று அரசாங்கத்தார் நினைப்பது ரொம்ப சரி.

அதோடு ‘டெவலப்மெண்டு எரியாக்களில்’ வேலை நடப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். அங்கே ஆபீஸர்கள் நிறைய இருக்கிறார்கள். கிராமத்திலே நிறைய ஆபீஸர்கள் இருக்கிறார்கள், ஆபீஸர்களுக்குக் கொடுக்கின்ற

6th Novembzer 1957] [Sri V. K. Palaniswamy Gounder]

சம்பளம் ‘டெவலப்மெண்டுக்கு’ ஆகிற பணத்திலே முக்கால்வாசி ஆகிறது என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறார்கள். அதனாலே செலவு செய்வதற்கு தகுந்த பிரயோசனம் அந்த இடத்திலே இல்லை. இம்மாதிரி கிராமத்தார்கள் பேசிக்கொள்வதை நாம் கேட்கிறோம். ஓரளவுக்கு ஆபீஸர்கள் அவசியம் தான். ஆனால் எவ்வளவு செலவு செய்கிறோமோ அவ்வளவுக்கு பிரயோசனம் இருக்கிறதா என்று பார்க்கும்பொழுது, அதுவும் யோசிக்கக் கூடிய விஷயமாகத்தான் இருக்கிறது. இம்மாதிரி ‘டெவலப்மெண்டு’ அந்த இடங்களிலே ஒரு புரட்சியை உண்டாக்கிறது என்று நமது பிரதம மந்திரி சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார். உண்மைதான், கிராமத்தில் இதுவரையிலும் இதுபற்றி நினைக்காமலேயே இருந்த மக்கள் இப்போது நல்ல வேலை செய்கிறார்கள். ஆனால் இப்பொழுது இருக்கிற ஆபீஸர்களுக்குத் தகுந்த வேலை நடக்கிறதா என்று பார்த்தால், இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். ஜில்லா போர்டின் எரியா பெரிதாகிவிட்டது. அதனால் நிர்வகிக்க முடிய வில்லை என்பதையும், ‘டெவலப்மெண்ட் பிளாக்குகளில்’ அதிக வேலை நடக்காமல் இருப்பதற்குக் காரணம் பொது ஜனங்களின் தொடர்பு அதிகமாக இல்லை என்பதையும் யோசித்து இந்த வெள்ளை அறிக்கையைக் கொடுத்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. இரண்டும் நாம் ஒத்துக்கொள்ளக்கூடிய விஷயங்கள் தான்.

ஆனால் இனிமேல் வரப்போகிற ஸ்தாபனங்கள் இந்த இரண்டு விஷயங்களையும் பூர்த்தி செய்யுமா என்பது பற்றி நாம் யோசிக்கவேண்டியது அவசியம். ஜில்லா போர்டுகள் பரந்த இடத்தில் இருக்கின்றன, அவை சரியாக வேலை செய்ய முடியவில்லை. ‘டெவலப்மெண்ட் ஆபீஸர்கள்’ மாத்திரம் இருந்துகொண்டு வேலை செய்கிறார்கள், பொது ஜனங்கள் தொடர்பு இல்லை என்ற இரண்டு விஷயங்களையும் இனிமேல் ஏற்படக்கூடிய ஸ்தாபனங்கள், இந்த வெள்ளை அறிக்கையில் சொல்லப்பட்ட ஸ்தாபனங்கள் பூர்த்தி செய்யுமா என்று யோசிக்கவேண்டியதுதான் இப்பொழுது நம்முடைய கடமை.

இப்பொழுது ஜில்லா போர்டுகளை எடுத்துவிட்டு, பஞ்சாயத்து யூனியன் ஏற்படுத்தலாம் என்று வெள்ளை அறிக்கையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பஞ்சாயத்துச் சட்டம் 1950-வது வருஷத்தில் அமுலுக்கு வந்தது. அப்பொழுது நாம் எல்லோரும் “பஞ்சாயத்துகள் நன்றாக வேலை செய்யப் போகின்றன, நல்ல அபிவிருத்தி நாட்டிலே ஏற்படப்போகிறது” என்று நினைத்தோம். 1950-வது வருஷத்திலே இந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. இன்று 1957-வது வருஷத்தில் நாம் இருக்கிறோம். இந்த ஏழு வருஷங்களுக்குள் கூட 7,000 பஞ்சாயத்துக்கள்தான் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் 8,000 பஞ்சாயத்துக்களை அமைக்கவேண்டியிருக்கிறது. பல கிராமங்களிலே இன்னும் பஞ்சாயத்துகள் ஏற்படவில்லை. அது ரொம்பத் தயக்கமாக நடந்து வருகிறது என்று சொல்லத்தான் வேண்டும். இந்தப் பஞ்சாயத்துகளுக்கு மூன்றுவிதமான அதிகாரங்கள் இருக்கின்றன. ஒன்று தாங்களாகவே செய்தாகவேண்டுமென்ற அதிகாரம். இரண்டாவது தாங்கள் வேண்டுமென்றால் செய்யலாம் என்ற அதிகாரம். மூன்றாவது அரசாங்கத்தால் கொடுக்கப்பட்டால் செய்யலாம் என்ற அதிகாரம். அநேகமாக பஞ்சாயத்துகள் தாங்கள் அவசியம் செய்தாக வேண்டுமென்ற அதிகாரத்தைத்தான் பிரயோகித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். காரணம் பணம் இல்லாததுதான். அவர்களே செய்யலாம் என்று சில அதிகாரங்கள் இருக்கின்றன. இருந்தாலும் கிராமங்களில் புதிய வாரி போடுவது இந்தப் பஞ்சாயத்துக்களினால் முடிவதில்லை. பஞ்சாயத்துகள் முன்பு எப்படி இருந்தனவோ அப்படியேதான் நாளது வரையிலும் இருந்துகொண்டு வருகின்றன.

இப்பொழுது வெள்ளை அறிக்கையிலே பஞ்சாயத்துக்கு மேலே பஞ்சாயத்து யூனியன் சர்க்கிள் என்ற ஒரு ஸ்தாபனம் ஏற்படுத்தப்போவதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பஞ்சாயத்துக்கள் சரியாக வேலை செய்யவில்லை என்று நினைத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன் ஒன்று, அதற்குக் கீழே பஞ்சாயத்து சர்க்கிள் ஒன்று ஏற்படுத்தப்போவதாக நினைக்கிறேன். பஞ்சாயத்து சர்க்கிள் அவசியமில்லை என்று தோன்றுகிறது. ஒரு ரெவின்யூ பிரிக்கா

[Sri V. K. Palaniswamy Gounder] [6th November 1957]

விஸ்தீரணத்தில்தான் அநேகமாக ஒரு டெவலப்மெண்டு ஏரியா இருக்கிறது. இதுதான் ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியன் ஆகப்போகிறது. பஞ்சாயத்து யூனியன் இருந்தாலே போதும். இதற்குக் கீழே பஞ்சாயத்து யூனியன் சர்க்கின் அவசியமில்லை. நான் நினைப்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். மூன்று மூன்று தாலுக்காக்களுக்கும் சேர்ந்து ஒரு தாலுகா போர்டு இருந்தது. மறுபடியும் ஒவ்வொரு தாலுக்காவுக்கும் ஒரு போர்டு ஏற்படுத்தினார்கள். கடைசியில் தாலுக்கா போர்டையே எடுத்துவிட்டார்கள். மூன்று தாலுக்காக்கள் சேர்ந்து இருந்தபோது, தாலுகா போர்டுக்கு வருவாய் போதுமானதாக இருந்தது. அதனாலே காரியங்கள் நடந்தன. ஒரு தாலுக்காவுக்கு ஒரு போர்டு என்று பிரித்த பிற்பாடு, பண வருவாய் குறைந்து விட்டது. தாலுகாவிலே வேலை நடக்கவில்லை. அதனால் தாலுக்கா போர்டுகளை எடுத்துவிட்டார்கள். இப்பொழுது அதற்குப் பதிலாக பஞ்சாயத்து யூனியன் வருகிறது. தாலுக்கா போர்டு போய்விட்டது, ஜில்லா போர்டு போய்விட்டது. ஒரு அபிவிருத்தி பிளாக் விஸ்தீரணத்தான் ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியன் ஏரியா. எங்கள் ஜில்லாவாகிய கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவை எடுத்துக் கொண்டால், அதை எப்படி அபிவிருத்தி ஏரியாவில் எடுத்துக் கொண்டார்கள் என்றால், அங்கே லோயர் பவானி பாசனம் வந்தது. கோபிச்செட்டிபாளையம், ஈரோடு, தாராபுரம் என்ற மூன்று தாலுக்காக்களிலும் லோயர் பவானி தண்ணீர் டாய்வதால் அந்தத் தண்ணீர் பாயும் பிரதேசத்தை மாத்திரம் அபிவிருத்தி பிளாக்மாக்கத் தேர்ந்தெடுத்தார்கள். அந்த பிளாக்கில் இப்பொழுது பஞ்சாயத்து யூனியனை வைப்பது பொருந்தாது என்று நினைக்கிறேன். அங்கு நீர்ப்பாசன வசதி இருப்பதால், அந்த இடத்தில் பிளாக் ஏற்படுத்தினார்கள். அதை இப்பொழுது ஸ்தல ஸ்தாபன பிளாக்மாக வைத்து நடத்தினால் பொருத்தமாக இருக்காது என்று நான் சொல்லிக்கொள்ளப் பிரியப்படுகிறேன். தவிர, தாலுகா போர்டு இருந்தபொழுது ஒரு தாலுகா முழுவதற்கும் ஒரு போர்டு இருந்தது. அந்த போர்டுக்கு பண வருவாய் இல்லாததனால், அது மூடப்பட வேண்டிய நிலைமை வந்தது. டெவலப்மெண்டு ஏரியா பிரிக்காவிலே ஒரு ஸ்தல ஸ்தாபனத்தை வைத்து நடத்தினால் அது பிரயோசனமாக இருக்குமா என்ற விஷயத்தை சர்க்கார் யோசிக்க வேண்டும்.

4-40
p.m. அதோடு கூட பஞ்சாயத்து யூனியன் கூட்டம் வருஷத்திற்கு இரண்டு தடவைகள் நடக்கவேண்டுமென்று வெள்ளை அறிக்கையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு தடவை “அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் ரிப்போர்ட்டு” கொடுப்பதற்கும் மற்றொரு தடவை பட்ஜெட் போடுவதற்கும் ஆக இரண்டு தடவைகள் கூடும். வருஷத்திற்கு இரண்டு தடவைகள் கூடக்கூடிய ஒரு ஸ்தாபனமாக இருந்தால், அதனால் என்ன வேலை நடக்கும் என்று தெரியவில்லை. அதற்கு என்ன வேலை கொடுப்பார்கள், எப்படி வேலை நடக்கும் என்பது தெரியவில்லை. பஞ்சாயத்து யூனியன்தான் ஜில்லா போர்டுக்குப் பதிலாக இருக்கப்போகிறது. பஞ்சாயத்து யூனியன் வருஷத்திலே இரண்டு தடவைகள்தான் கூடும் என்று சொல்லும்பொழுது அதற்கு அதிக வேலை இருக்காது என்றுதான் நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது. இது கூடாது. ப்ளாக் ப்ளாக் சர்க்ள் பிரிப்பது சரியென்று நான் நினைக்கவில்லை. தாலுக்கா அளவிலாவது இது பிரிக்கப்பட வேண்டும். ஒரு தாலுகாவிலுள்ள இரண்டு மூன்று பிளாக்குகளைச் சேர்த்து ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியனாக ஏற்படுத்தலாம். அப்படிப் பிரிக்கப்படுகிறபோது, வருஷத்திற்கு இரண்டு முறை கூடினால் பயன் இல்லை. ஜில்லா போர்டு தாலுக்காக்களில் என்ன என்ன வேலைகளைச் செய்து வந்ததோ, அவ்வளவையும் செய்ய போதுமான நாட்கள் இதுவும் கூடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு ப்ளாக் டெவலப்மெண்டு ஆபீசர்களே எக்ஸிசியூட்டிவ் ஆபீசர்களாக இருக்கப்போகிறார்கள். கமிஷனர் அந்த ஆபீசர் தான். அவருக்கும் பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மெனுக்கும் என்ன தொடர்பு இருக்கிறதென்று தெரியவில்லை. முன்னே பேசின நண்பர் சொன்னது போல, இந்த ஆபீசருக்கும், பஞ்சாயத்து போர்டு சேர்மெனுக்கும் ஒரு தொடர்பும் இல்லாமல் ஆகிவிடுமோ என்றுதான் நானும் சந்தேகப்படுகிறேன். அதை யோசனை செய்ய வேண்டும்.

6th November 1957] [Sri V. K. Palaniswamy Gounder]

ஜில்லா பஞ்சாயத்து ஆபீசர், டெபுடி பஞ்சாயத்து ஆபீசர் இவர்களை இரண்டாகப் பிரித்து ஒரு சிலர் ஜில்லாக் கலெக்டருக்குக் கீழே வேலை செய்யவேண்டும், சிலர் இன்ஸ்பெக்டர் ஆப் லோகல் போர்ட்சுக்குக் கீழே வேலை செய்யவேண்டும் என்று இருக்கிறது. வேலைகள் அப்படிப் பிரிக்கப்படுகின்றன. இதனால் பல தொந்தரவுகள் வரும். ஏற்கனவே ரீஜனல் இன்ஸ்பெக்டர் இருக்கிறார். அவர் மூலமாக எல்லாக் காரியங்களும் நடந்து வந்தது போக, இப்பே முது பஞ்சாயத்து யூனியன் வேலைகளோடு ப்ளாக் டெவலப்மெண்டு வேலைகளைச் சேர்ப்பதனால், ரெவின்யூ டிவிஷனல் அதி காரி, கலெக்டர் இவர்களுக்குக் கீழேயே இவர்கள் வேலை செய்ய வேண்டுமென்று நினைக்கிறார்கள் போலும். ஆனால் இது அவ்வளவு தூரம் நடைமுறைக்கு ஒத்தது என்று எனக்குத் தோன்றவில்லை. ப்ளாக் டெவலப் மெண்டுக்குக் கொடுக்கிற பணம் முழுவதையும் பஞ்சாயத்து யூனியனுக்குக் கொடுத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன் சொல்கிறபடி செய்யப் போகிறார்களா? அப்படி இருக்காது என்று நினைக்கிறேன். “பஞ்சாயத்து யூனியன்களிடமே ஆரம்பப் பள்ளிகளைக் கொடுக்கப்போகிறார்கள்” என்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதைக் கூட உபாத்தியாயர்கள் ஆட்சேபிக்கிறார்கள். அவர்கள் கூட்டம் போட்டு எதிர்ப்பதைத்தான் சொல்கிறேன். அது சரியென்று எனக்குத் தோன்றவில்லை. அதோடு ஹைஸ்கூல்கள் இருக்கின்றன. அதைப்பற்றி யும் இந்த வெள்ளை அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவற்றை நிர்வகிப்பதற்கு பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனர், அந்தப் பள்ளிக்கூடத்து ஹெட்மாஸ்டர், பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மென் இவர்கள் மூன்று பேரும் இருந்துவிடலாம் என்று நினைக்கிறார்கள். அதை எந்த விதத்தில் செய்யப் போகிறார்களோ, தெரியவில்லை. நான் சொல்கிறபடி பஞ்சாயத்து யூனியன்களைப் பெரிதாக்கினால், அவர்களிடமே விட்டு விடலாம். ஏற்கனவே ப்ளாக் அபிவிருத்தி ஏரியாக்கள் இருக்கின்றன. அங்கும் அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்களைக்கொண்டே நிர்வாகத்தை நடத்தி விடலாம் என்று நினைக்கிறேன். (ஸ்ரீ அண்ணாமலை பிள்ளை : அந்த அதிகாரிகள் நிரந்தரமானவர்களா?) நிரந்தரமானவர்களாக இல்லாமல் இருக்கலாம். இந்த ஏற்பாட்டைச் செய்துவிட்டால் வேண்டுமானால் சர்க்கார் அவர்களை நிரந்தரமாகவே போடலாம். எப்படி இருந்தாலும் இதைத் தாலுக்கா அளவிற்கு விஸ்தரித்துவிட்டால், ரொம்ப செளகரியமாக இருக்குமென்று நினைக்கிறேன். அப்படிச் செய்தால், ஹைஸ்கூல்களை அவர்களிடமே ஒப் படைத்துவிடலாம். இந்தப் பஞ்சாயத்து யூனியன்களே ஆஸ்பத்திரிகளை யும் நிர்வகிக்கலாம்.

ஊரெல்லாம் சேர்ந்து பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்காது, பஞ்சாயத்து அங்கத்தினர்களே அவர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பது என்று செய்திருப்பது ரொம்பவும் சரியானது. அதை நான் வரவேற்கிறேன். இப்போது இருக்கிற முறைப்படி தேர்தல் முடிந்தவுடன் ஊர் இரண்டாகப் பிரிந்து போவதைத்தான் பார்க்கிறோம். இதனால் அங்கத்தினர்களைக் கொண்டே தேர்ந்தெடுக்கும்படியாகச் செய்தது தலைவருக்கும், அங்கத்தினர்களுக்கும் இடையே நல்ல ஒற்றுமையை உண்டாக்கும். மேலும், மூன்று வருஷத்திற்கு ஒரு முறை என்பதற்குப் பதில் 5 வருஷத்திற்கு ஒரு தரம் தேர்தலை வைக்கலாம் என்று இருப்பதையும் வரவேற்கிறேன். முனிசிபாலிட்டியிலே முனிசிபல் சேர்மனுக்குச் சில அதிகாரங்கள் கொடுத்திருப்பதையும் நான் வரவேற்கிறேன். கார்ப்பொரேஷனைப்பற்றி எனக்கு ஒன்றும் தெரியாது, விட்டுவிடுகிறேன்.

டிவிஷன் கவுன்சிலைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை. ஸ்தல ஸ்தாபனத்திற்கும் இதற்கும் என்ன சம்பந்தம் என்று தெரியவில்லை. வெள்ளை அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டிருப்பது ஒன்றுதான் சம்பந்தம் என்று நினைக்கிறேன். அது நிர்வாகிகளுக்கு ஆலோசனை சொல்கின்ற ஒரு சபையாகத்தான் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பொறுப்பு எதுவும் இல்லை. இவர்கள் சொல்கின்ற யோசனையை நிர்வாகஸ்தர்கள் ஏற்றுக்கொண்டாலும் ஏற்றுக்கொள்ளலாம்; விட்டுவிட்டாலும் விடலாம். ஆனால் பல விஷயங்களைப்பற்றிப் பேசுவதற்குப் பிரயோஜனப்படலாம். அதில் யார் யார் இருப்பார்கள் என்று சொல்வதில் கவுன்சில் மெம்பர்களை விட்டுவிட்டார்கள். வேண்டுமென்றே விட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லவில்லை. கைத்தவறுதலாகவும் இருக்க

[Sri V. K. Palaniswamy Gounder] [6th November 1957]

கலாம். பார்லிமெண்டு மெம்பர்கள் அசெம்பிளி மெம்பர்கள் எல்லாம் இருக்கும்போது, கவுன்ஸில் மெம்பர்களும் இதில் இருப்பதில் சர்க்காருக்கு ஆட்சேபினை இருக்காது என்று நினைக்கிறேன். கவுன்ஸில் மெம்பர்களில் மூன்றில் ஒரு பங்கு பேர்கள் பஞ்சாயத்து போர்டு மெம்பர்களாலும் முனிசிபல் கவுன்சிலர்களாலும் ஜில்லா போர்டு மெம்பர்களாலும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வருகிறார்கள். ஆகையால் கவுன்ஸில் மெம்பர்களையும் இந்த ஆலோசனை கவுன்சிலில் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென்பதாக நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

4-50
p.m.

ஒரு கலெக்டருக்கு 2, 3 பெர்ஸனல் அலிஸ்டெண்டுகள் கொடுப்பதில் ஒரு பிரயோசனமும் இல்லை. அரசாங்கம் நினைப்பது, இரண்டு ஜில்லாவாக இப்பொழுதிருக்கும் ஒரு ஜில்லாவைப் பிரித்தால் இரண்டு கலெக்டர்கள், அதற்கு வேண்டிய சிப்பந்திகள் அதிகமாகும் என்று நினைக்கிறார்கள் போல் தோன்றுகிறது. கேரள ராஜ்யத்தில் மூன்று ஜில்லாக்களாக மலபார் ஜில்லா இப்பொழுது பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மலபார் ஜில்லா நம்முடன் இருந்தபோது அது ஒரு ஜில்லாவாக இருந்தது. ஆனால் அது இப்பொழுது மூன்று ஜில்லாக்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பாலக்காடு, கன்னிக்கொட்டை, அப்புறம் இன்னொரு ஜில்லா. அவர்கள் செய்ததற்காக நாம் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. அப்படிச் செய்தால், நிர்வாகம் நன்கு நடைபெறுவதோடு வேலைகளும் நன்கு நடக்கும். இப்பொழுது இருக்கும் ஜில்லா ஹெட்க்வார்ட்டர்ஸையே இரண்டிற்கும் வைத்துவிடலாம். அதற்காகத் தனிக் கட்டிடம் வேண்டியதில்லை. அப்படிச் செய்தால் வேலைகள் ஒழுங்காக நடக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். டெவெலப்மெண்டு கவுன்சிலுக்காக ஒரு ஜில்லாவை இரண்டு ஜில்லாக்களாகப் பிரிக்க வேண்டுமென்று இந்த அறிக்கையில் சொல்லியிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். ஜில்லா போர்டை எடுத்துவிட்டு அதற்கு பதில் வைக்கும் சபை, நாம் என்ன நோக்கத்தோடு அது வேலைசெய்ய வேண்டுமென்று நினைக்கிறோமோ, அதற்கு வேண்டிய வகைகளைச் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRI T. PURUSHOTHAM: Mr. Deputy Chairman, Sir, during the discussion on the District Boards Amendment Bill last week, we referred to the question of reform of panchayats, and we are glad that the Hon. the Minister for Local Administration has come forward with the proposals of the Government for introducing the needed reforms for implementation of the directive principle contained in Article 40 of the Constitution. The White Paper provides for organisation of new panchayats in non-panchayat villages and it is laid down that the scheme should be completed before the 2nd October 1958 and also that the organisation of new panchayats in non-panchayat villages of every Development Block should be completed within the first twelve months of the operation of the scheme. The edifice of local administration is supposed to be rebuilt with the village panchayat as the unit of self-government, as laid down in the Constitution. We have a sample of the proposed panchayat reforms in the constitution of the North Madurai Panchayat Union given in Appendix I-A to this White Paper. I believe it is the intention of the Government to introduce necessary legislation to bring in a similar scheme as in North Madurai throughout the State before October 1958. With the development of State-wide Panchayat Raj, as proposed, I agree there is no regional jurisdiction for district boards and so it is that the White Paper visualises the abolition of the district boards and I do agree so far, though personally I could testify to the very good work that the district boards have been doing in the matter of

6th November 1957] [Sri T. Purushotham]

development of the villages in all social spheres of public administration. As panchayats are to be formed in all the villages, it is said that there is no need for a body like the district board. The Government, at the same time, recognise that the district is the pivot of administrative machinery of the State Government and that there is need for a permanent machinery at that level. So, the proposal is made that we should have an advisory body of elected representatives of the local people with the departmental agencies of the State Government. So, we will have the village panchayats with specific powers, the Panchayat Unions with Circle Committees as the executive body of the Panchayat Union, and the District Development Council, the last being an advisory body. Hitherto, we had a three-tier system of non-official administration, namely, the district board, the taluk board, and the panchayat. Now, we are to have the District Development Councils which would replace the district boards. The Panchayat Union Council will practically take the place of the taluk boards, because the functions of the old taluk boards are proposed to be transferred to the proposed Panchayat Councils. The Panchayat Councils will have secondary education and secondary schools under their management in addition to elementary education, and also health services including maternity and child welfare services. As regards village panchayats, they will have the pre-1950 functions and they will be deprived of the new powers vested in them under the Madras Village Panchayats Act of 1950. I feel, Sir, that in this scheme of things, the village panchayats are proposed to be deprived of the powers that have been given to them under the reformed scheme under the Madras Village Panchayats Act of 1950. I feel that the panchayats have not been given a chance to prove their worth. To go back on the Panchayats Act of 1950 is, in my opinion, a retrograde step. The financial position of the panchayats has always been bad. The Government should have helped them with more grants and allotted the full 12½ per cent of the revenue collections to the panchayats, as provided in the Act of 1950. All that has not been done. Yet, the panchayats stand condemned in the eyes of the Government as contemplated in the White Paper before us. The Panchayat Union Councils are proposed to be formed on the pattern of the old taluk boards, which an earlier Ministry condemned and abolished.

143917
SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: History repeats itself.

SRI V. V. RAMASWAMI: It has dished the party itself.

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: What is the inference?

* SRI T. PURUSHOTHAM: I should have certainly welcomed the proposal if the Government had taken steps to make the panchayats more efficient. A ring of suspicion against the panchayats is palpably evident in the White Paper. You would find in the proposed constitution of the North Madurai Panchayat

V21, 32, 1957
V57. 212

[Sri T. Purushotham] [6th November 1957]

Union that even the funds of the panchayats are to be lodged with the Panchayat Union. I feel that these matters should be examined further. The remarks of the Inspector of Local Boards on some of the points contained in the White Paper are given in the White Paper itself. But I do not know whether the Director of Public Instruction has at all been consulted and what he has had to say about the transfer of the District Board high schools to the Panchayat Unions. There have been representations before the Legislature Committee on Education that the District Board high schools were not up to the mark and I do not know what their fate would be under the proposed Panchayat Unions. (Sri K. Balasubramanya Ayyar : Worse.) I would strongly advocate the taking over of the schools by the Government. If the Government persist in such a scheme of Panchayat Raj, I am afraid they will not succeed if the Panchayat Unions are to discharge such onerous duties. If the Government feel that they cannot take over the management of District Board high schools, I would urge the transfer of these institutions to private agencies wherever such agencies come forward to take them over.

Sir, there is another important thing in these proposals, which requires to be fully considered. In the North Madurai experiment, there is no village in the Panchayat Union area which at present requires to be delimited as a panchayat. There are no Class I panchayats. There are no localities classified as towns in the 1951 Census. But when we introduce a scheme on a State-wide basis, we will have the old Union Boards or Class I Panchayats coming in in those areas, as in Uttiramerur, where, I learn, the scheme that has been introduced in North Madurai will shortly be introduced. What will become of these panchayat areas and what organization is to be set up for the control and supervision of these Class I panchayats? These do not find any elucidation in the White Paper before us. I do not know whether these Class I Panchayats are to continue as separate units. In fact, as has been mentioned by an earlier speaker, a system of divided control is proposed in the White Paper and I feel that this would lead to new difficulties and confusion. Under the new scheme, the Inspector of Municipal Councils and Local Boards will continue to exercise authority over Class I Panchayats. Those with jurisdiction over a population of not less than 5,000 and having an annual income of Rs. 10,000, i.e., Class II Panchayats will be under the control and guidance of the Collector and Revenue Divisional Officers of the district. Here is what the Inspector of Local Boards has to say.

(Mr. Chairman in the Chair.)

The Inspector of Local Boards has observed that it will be a retrograde step—the Head of the Department says so, not I—and that in course of time, this scheme will relegate the Panchayats and the Panchayat Unions to the position of a subordinate branch of the Revenue Department which will not be relished by the non-official elected bodies like panchayats. He adds that

6th November 1957] [Sri T. Purushotham]

it will also lead to administrative difficulties and wants that the District Panchayat Officers, Additional District Panchayat Officers and Deputy Panchayat Officers and Executive Officers of Class I Panchayats should form a hierarchy of officers under the control of the Local Administration Department. I entirely agree with these remarks. I should think that instead of the proposed dual system, a separate Panchayat Department should be created which could perform all the functions of supervision and control of the entire staff and general administration under the reorganized scheme which we have in view. To add to all this, we are introducing the Block Development Officer as the Panchayat Union Commissioner. I feel all this would make confusion worse confounded. Every Development Officer and his staff should be attached to the Panchayat Department, as I have proposed, and not to the Revenue Department. The Block Development Officer as Panchayat Union Commissioner ought not to take the role of a boss of the whole show. This would really undermine the individuality of the panchayats. The Block Development Officer and the Block Development staff should be made subordinate to the panchayats and I feel the scheme as drawn up would mean that the panchayats would be subservient to the Block Development Administration. Hence my proposal for constituting a separate Panchayat Department merging the whole development staff under the Inspector-General of Panchayats who should be vested with complete powers for a unified control of the Panchayat Administration. Now, Sir, you have given me fifteen minutes and I do not want to exceed the time-limit set by you.

MR. CHAIRMAN : It is over. (Laughter.)

* SRI T. PURUSHOTHAM : I would just like to say a few words about the Development Councils. There are to be 21 District Development Councils. I am not in favour of this sort of division or bifurcation of districts. I would propose that these should have jurisdiction over revenue districts. If the revenue districts are too big and unwieldy, the remedy is to have bifurcation of districts and not bifurcation of districts for development activities alone. Let us have, as I have said, small districts wherever necessary and let us have one District Development Council for each district. Then, the Collector is proposed to be the Chairman of this Council. I do not agree that the Collector should be the Chairman of the District Development Council. A non-official should be elected as Chairman of the Council. Then, Sir, it is said that Members of Parliament and Members of the Legislative Assembly who represent the different constituencies are to be put on the Development Council. What about the Members of the Legislative Council? The Legislative Council has special representatives of the local authorities. I am sorry that the White Paper should have been drafted, omitting these representatives on the Development Councils. I am glad that the numerous advisory bodies functioning now at district level are to be

[Sri T. Purushotham] [6th November 1957]

abolished and that there will be only one Development Council to offer advice on all matters connected with public administration. I am surprised to find another instance of scant courtesy to the Legislative Council. It is stated in the White Paper that provision would be made for the constitution, by a resolution of the Legislative Assembly, of Townships for selected areas. What about the Legislative Council? Perhaps, these are minor matters which could be rectified when the necessary legislation is taken up. But, I thought that I should bring these points to the notice of the Government and the Council lest these matters should be overlooked. When the Bill comes to us as passed by the Assembly, we should find ourselves at a great disadvantage. (Mr. Chairman, sounded the gong). Sir, I would like to take another five minutes or so.

As I represent the Madras City Corporation also, I should like to say a few words about the City problems. There is not much of municipal reform proposed in the White Paper. The Chamber of Chairmen of Municipal Councils has been asking for greater powers so that they may render more efficient service to the public. But, there is no forward move in that direction in the proposals contained in the White Paper. The proposal of the Ratnasabapathi Mudaliar Committee for the abolition of Municipal Commissioners, of course, may not be accepted. But, there are salutary recommendations in that report which should have been accepted by the Government to make these Municipal Councils function more efficiently. I am afraid that the proposal to raise the term of Members of Municipal Councils from three to five years is not a desirable move. It seems to me that the 3-year term would be a much more democratic arrangement, in that the public would have more frequent opportunities of assessing the work and worth of their representatives. After all, elections to Municipal Councils and Panchayats are different from Parliamentary or Assembly elections. A 5-year term would make the representatives of these smaller bodies less alert and, if I may say so, less responsive to public opinion. I, therefore, suggest that the 3-year period should be retained for Municipal Councils as well as the Panchayats.

Sir, I am glad to find in the White Paper the proposal to amend section 77-A of the District Municipalities Act so as to provide for the constitution of Local Authorities' Service on a district, regional or Statewide basis, as may be found necessary. I would commend to the Government the constitution of a separate Service Commission for the Local Authorities' Services. In fact, I raised the question in this House some time ago and the Government replied then that it was too soon to consider such a proposal. Now is the time to take it up and I would urge the constitution of a Local Authorities' Service Commission on the lines of the Public Service Commission for Government Service.

Above all, the financial position of the Municipal Councils needs improvement if they are to function efficiently and if any

6th November 1957] [Sri T. Purushotham]

scheme of municipal reform should work successfully. The question of the revision of compensation payable to municipalities including the Corporation of Madras under the Motor Vehicles Taxation Act should be reconsidered and increased grants based on additional revenue to the State Government under this head should be made to all local bodies. The Local Finance Enquiry Committee appointed by the Government of India made their recommendations for the improvement of the finances of Municipal Councils and these should be implemented. If any legislation is necessary for the purpose, it should be incorporated in the proposed reform that we are considering now.

As regards the City Corporation, important changes have been proposed. I welcome the proposal to abolish special constituencies. (Sri Mohamed Raza Khan: Why?) There is no need for such representation in a democratic institution. That is why I strongly feel that there is no need for representation of special constituencies in the Corporation of Madras.

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: What about the Local Authorities' representation in the Council? (Laughter.)

* SRI T. PURUSHOTHAM: That is different. The system of Alderman should also be abolished. The strength of the Corporation Council ought not to be left in a fluid state. The strength should be fixed at 100 and reservation of seats for Scheduled Castes and women could be provided for suitably in double-member constituencies. Also, I feel that there is no need for three Special Councillors. Whenever there is need for getting expert opinion, these experts may be summoned. I feel that they may have their place on the Circle Committee or the Central Committee, but certainly, there is no need for expert officials to be Members of the Corporation Council. Sir, the Corporation Council went through this question and they have proposed several amendments to the Madras City Municipal Act. Out of 160 suggestions or so made by that august body, 100 have been rejected as not accepted. Minor amendments accepted are, 'in the definition of "building", "godown" shall be added' and so on. I would suggest that the Committee of the Legislature which would go into this question might consider in detail the suggestions made by the Corporation Council. We should also invite the remarks of the Corporation on the White Paper. I believe the Committee that is proposed will hear the representatives of the City Corporation and examine the Director of Public Instruction, the Inspector of Local Boards and Municipal Councils, the Commissioner, Corporation of Madras, the President of the Chamber of Chairmen of Municipal Councils and ex-President of the Chamber of District Boards and others so that the draft Bill on such important matters could be drawn up, based on the recommendations of the Legislature Committee after hearing these bodies and Heads of Departments concerned.

[Sri T. Purushotham] [6th November 1957]

5-20 p.m. Sir, in conclusion, I would like to warn the Government that they should not go headstrong with such schemes. We have been tampering with local administration and successive Ministries have been embarking on too frequent changes. The Government have had no definite policy all along with regard to Local Administration. Local Administration has, in fact, been a neglected Department. One Ministry wanted to have one Taluk Board for each taluk instead of the Divisional Taluk Boards that were there before. Then, the Government abolished the Taluk Boards. Now, the district boards are proposed to be abolished. The experiment that has been launched in North Madurai has to be watched and I am told that the Government propose to launch a similar scheme in Uthiramerur in Chingleput district. Let us watch how the scheme works in these selected localities. Let us not be too hasty in introducing these reforms. Let the district boards be continued till then. Let us have the elections to the district boards next year and let the district boards continue to function for some time. Let us watch the working of the scheme in selected localities and then there will be time to introduce far-reaching reforms.

* SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Mr. Chairman, I am really thankful to you, Sir, for giving me an opportunity to speak. I have not been a member of any Panchayat or of any Municipality or District Board. So, I can take a detached view of the recommendations placed before the Legislature.

I went through this voluminous White Paper on the Reform of Local Administration. I read it twice or thrice. The conclusion that one will come to is this. This is a half-hearted measure of the Government themselves. In a number of places they have themselves stated that the panchayats are not working properly. It is stated that there are factions in the panchayats. As a matter of fact, in one place, it is definitely stated that the new reform would aggravate factions where there are already factions and will create factions where there are none. It is stated in this White Paper that most of the panchayats have not been doing their mandatory functions, leaving apart the discretionary and assigned functions. There is misuse of public funds to a very large extent. If we read the speech delivered by the Hon. the Finance Minister in the other House, we will find that there is a misapprehension in the minds of the Cabinet itself that the whole scheme may not work properly unless certain conditions are satisfied. He has been harping upon the fact that there should be no faction in the villages and that one who stands for the panchayat election should not stand for election to the Legislature. Unless these things are done, the whole scheme will not work smoothly. From this it is clear that it is a hasty piece of reform, as was suggested by the hon. Member Sri T. Purushotham. The Government should have hastened slowly, but what we find is that they have introduced far-reaching changes in the administration of districts.

6th November 1957] [Sri T. P. Srinivasavaradan]

When we read the White Paper, we find that the Government have been guided by certain considerations. They state that this is a Welfare State and that we should see to it that the people are made conscious of their part in the administration of the State, and that they should take an active part in Block Development. They quote Article 40 of the Constitution. I wonder why they have quoted this Article when they conveniently forget Article 45 of the Constitution which lays down that within a period of ten years free primary universal education should be imparted to pupils up to the age of fourteen. It has been found that it is absolutely impossible to implement this Article with the slender resources available. Even at the end of the Third Five-Year Plan period, it will not be possible to achieve this object and perhaps we can give free education up to the 5th standard. Only at the end of the Fourth Five-Year Plan period, we can think of implementing Article 45. Such being the case, I wonder why they have quoted Article 40 of the Constitution.

The Government themselves say that some of the panchayats are not working satisfactorily. I can quote from my own experience. I have been going to the villages very often. Thirty years back there was one man by name Arunagiri Mudaliar in my village. There was no panchayat then. Whatever he said was law and everyone obeyed his directions because he was a good man. But now you are having panchayats where no one obeys. Certain streets are lighted; certain other streets are not lighted. Rubbish is removed from certain streets but is not removed from some other streets. An appeal is made that there should be no faction. Persons who are standing for elections go to villages and tell the people, "I am standing on behalf of this Party. Unless you vote for this Party, you cannot expect anything good". Thus, poison is injected into the minds of the people that unless there is a Party Government, nothing good will come. Therefore, factions are on the increase now. How can one prevent the percolation of the party spirit in elections to panchayats? It is absolutely impossible.

In the rural parts there are many illiterates. So, it must be the first duty of the Government to spread education and then only the Government should think of introducing this reform.

SRI A. M. ALLAPICHAJ: What about elections to the Parliament and the State Assembly?

* SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: I am coming to that. If a person happens to stand for elections to the Parliament, he will naturally have a broad outlook. He won't think of his own village and the welfare of the people of his own village. The person who goes to a bigger place will think only of big things. If he is confined to a small place, naturally he will think of only small things.

Then, with regard to this Panchayat Union, the hon. Members Sri Palaniswamy Gounder, an ex-President of the Coimbatore District Board, and Sri T. Purushotham, ex-Municipal Commissioner,

[Sri T. P. Srinivasavaradan] [6th November 1957]

have pointed out how the creation of officers is not conducive to smooth working of the Panchayat Unions. The staff will be under the control of the Inspector of Local Boards. The Collector has control over the Panchayat Officers. The Revenue Divisional Officer has also got control over them. Under this set-up, how can one expect efficiency from the staff? As has been suggested, there should be a separate establishment under the Inspector of Municipal Councils and Local Boards. There must be only one controlling agency. If there are to be three or four controlling officers, it would not be conducive to smooth working. In the Education Department also the same is the case. Some years ago, during Rajaji's regime, one officer was appointed for basic education alone. The District Educational Officer is a subordinate of the Director of Public Instruction. The two previous speakers have pointed out some of these aspects. A number of officials are there. But the Panchayat Union cannot appoint anyone. The Revenue Divisional Officer cannot appoint any one. He has got only control. There are too many officers. All these things show that the Government have no confidence in the Panchayat Unions or in their proper working. They think that unless there are so many officials, the whole scheme will not work. It is not only a half-hearted measure but also a hasty measure.

In today's morning newspapers, we find that the Government of Bombay are not in favour of the abolition of the District Boards. The news item, dated 5th November 1957, says—

"Mr. Maneklal Shah, Bombay's Minister for Local Self-Government, said today that the Government of Bombay would not accept the recommendation of the Balwantrai Mehta Committee for the abolition of District Local Boards. He said Government were of the view that the abolition of District Local Boards would impede the efficient implementation of the development schemes, as it would result in a reduction in the number of trained personnel for such work."

The Madras Government may say that officers are trained in Block Development, but they are not trained in Local Administration.

He is also reported to have said—

5.30 p.m. "The State Government (Bombay Government) was, therefore, going ahead with its decision of setting up Panchayats in the villages. These Panchayats might make up the District Local Boards in due course."

So, my submission is this. Here we have got district boards. We have got staff here. They are acquainted with administration. Why don't the Government divide the districts into three or four zones and carry on with them? Otherwise, if they should start from the bottom, they will find factions; they will find inefficiency; and they will find illiteracy. Therefore, I am afraid that the reform

6th November 1957] [Sri T. P. Srinivasavaradan]

is not conducive at all to the welfare of the State. On the other hand, a stage will come when the Government will bring all the panchayats under their control.

Then, about the control of high schools and elementary schools, it has been suggested that for the intensive development of elementary education, Panchayat Union is necessary. If the Government are going to do that, there would not be any development at all. Even now some of the existing schools are not working efficiently. I can tell the House from my experience how the schools in the panchayat area are working. The table and the chair belonging to the school are in the house of the President of the Panchayat. The clock also is in his house. Only when the President asks the teacher to open the school, the school will be opened. Otherwise, it will be closed.

SRI N. ANNAMALAI PILLAI: Executive Officers—ஐப் போட்டால் சரியாக நடக்கும்.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Yes, I am for the appointment of Executive Officers.

SRI A. M. ALLAPICHAJ: Does the hon. Member want a dictator?

* SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: I would even prefer a dictator provided he does good to the country. What we all want is the good of the country. I am not against the democratic form of Government. At this stage, we are not fit for democracy at the panchayat level.

SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR: Perhaps the hon. Member does not want adult suffrage.

* SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: The Government can give any person the right to vote but they need not make him an officer.

The point is whether the Panchayat Union will have sufficient resources? I think it is not possible for the Government to subsidize any Panchayat Union in the present state. They are not able to maintain even the existing number of elementary schools. Now if the Government are going to increase the number of elementary schools, proportionately the number of secondary schools will increase. Proportionately the number of colleges also will increase. For all these things, how are the Government going to find money? So, I earnestly request that they should not entrust these elementary schools to the Panchayat Union. So far as high schools are concerned, a clarification is required. They say that high schools will be controlled statutorily by the Chairman of the Panchayat Union, and then there is the Commissioner. But the word 'Commissioner' is mentioned only in one place and in other places the term 'Panchayat Officer' only is used. The Committee proposed in respect of this matter includes the Panchayat Commissioner and the Headmaster. The Head-

[Sri T. P. Srinivasavaradan] [6th November 1957]

master only will be a permanent feature and he will continue to be on the committee. But others will be transferred. This particular aspect of the matter is not clear and it requires clarification. If the high schools are to go under the control of the Panchayat Union, there is not much scope for expansion. As has been mentioned in the Reports of Dr. Alagappa Chettiar's Elementary Education Committee and the Secondary Education Commission, I know that in certain district boards, teachers are not treated properly. I do not condemn all district boards. In certain district boards, teachers are transferred very often and they are not given proper treatment.

SRI N. ANNAMALAI PILLAI: பெண்டாட்டி ஒரு பக்கமும், புருஷன் ஒரு பக்கமும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பேசிக்கொள்ள முடிகிறதா?

* SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: In the case of women teachers, it is very horrible. They are transferred to places where they are unable to get any accommodation at all. What the district board should do is to find accommodation for them and then transfer them to such places. But they have been transferred from place to place without provision of accommodation. (At this stage Mr. Chairman sounded the going.) I will finish my speech in two minutes.

The South Indian Teachers' Union some six or seven years ago suggested that education should be taken out of the control of the district boards. Now, I suggest that education should be taken away from the control of the Panchayat Union. The Government should create a Regional Council and education should be under the control of the Regional Council. That Regional Council should consist of a few representatives of the Panchayat Unions in a district.

SRI A. M. ALLAPICHAI: Why does the hon. Member want representation of the panchayats?

* SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: It should consist not only of representatives of Panchayat Unions but also of teachers, managements and some public men. The Government should give money direct to this Regional Council which will distribute it to all schools. I think in England it is being done. If it is done, then the system of education will be very efficient. Otherwise, if the Government put it under the control of the Panchayat Unions, there would not be any development. There would not be any efficiency. If to-day private institutions are distinguishing themselves, it is because there is no faction there and all teachers remain permanently in those institutions. They could initiate proposals and they could implement them. In this connection, I am glad to say that the Hon. the Minister for Education has stated in the other House that he wants high schools to be administered

6th November 1957] [Sri T. P. Srinivasavaradan]

at the district level. I am quite sure that he will adhere to that policy and that he will not stick to the proposal that they should be placed under the Panchayat Union.

(Deputy Chairman in the Chair.)

* M. V. SUDARSANAM NAIDU: கனம் உப-தலைவர் அவர்களே, ஸ்தல ஸ்தாபன வெள்ளை அறிக்கையைப்பற்றி சில கனம் அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். சில கனம் அங்கத்தினர்கள் அதிலுள்ள குறைகளை வன்மையாகக் கண்டித்துப் பேசினார்கள். என் அனுபவத்தில் நான் அறிந்த சில விஷயங்களைப்பற்றி மட்டும் சொல்லிவிட்டு நான் என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன். நமது நாட்டில் காங்கிரஸ் கிராம ராஜ்யத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று வெகுகாலமாகச் சொல்லி வந்திருக்கிறது. மகாத்மாவின் காலத்தில் எல்லாக் காங்கிரஸ் தலைவர்கள் வரையிலும், காங்கிரஸ் காரர்கள் எல்லோரும் இதை அவ்வப்போது சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்றைய தினம் அதை நம் சட்டமன்றத்தில் குறிப்பிடுவது மிகவும் சந்தோஷப்படத்தக்க விஷயம். அதோடு கூட, இப்போதுள்ள ஜில்லா போர்டுகள், முனிசிபாலிட்டிகள் ஆகிய ஸ்தல ஸ்தாபனங்களைத் திருத்தியமைத்து, மக்களுக்கு அதிக அதிகாரத்தைக் கொடுத்து, அவைகளை நன்றாக நிர்வகிக்க வேண்டுமென்ற ஒரு பெரிய நோக்கத்துடன் அரசாங்கத்தார் இந்த வெள்ளை அறிக்கையைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் சொல்லும் யோசனைகளில் ஏதோ ஒன்றிரண்டு வித்தியாசங்கள் இருக்கலாம். நம் சபையிலுள்ள கனம் அங்கத்தினர்கள் அவைகளைத் திருத்துவதற்கு முற்படுவார்கள். ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் சீரமைக்கப்பட்டு நன்றாக நடத்தப்படவேண்டுமென்று எல்லோரும் ஆசைப்படுகிறோம். ஸ்தல ஸ்தாபனங்களில் ஜில்லா போர்டை எடுத்துவிட வேண்டுமென்பது ஸ்தல ஸ்தாபன சீரமைப்பில் முதல் கட்டமாக இருக்கிறது. அதற்கான சட்டமியற்ற வேண்டியதுபற்றி வெள்ளை அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஜில்லா போர்டுகளை அவசியம் எடுத்துவிடவேண்டும். காரணம், “ஜில்லா போர்டு பரந்த இடத்தைக்கொண்டதாக இருப்பதால், ஜில்லா போர்டுத் தலைவர் தனக்கு அனுசூலமான இடங்களில் செலகரியங்களும் அபிவிருத்தி வேலைகளும் செய்யப்படுவதற்கு ஏற்பாடு செய்கின்றார். அனுசூலமில்லாத இடங்களில் எதையும் செய்வதில்லை” என்ற புகார் எல்லா ஜில்லாக்களிலும் இருந்து வருகிறது. சில ஜில்லாக்களில் அப்படி இருந்து வருகிறது. (Sri Ramaswamy : அதனால்தான் பஞ்சாயத்து போர்டு வருகிறது. அங்கேயும் அப்படித்தான் சொல்வார்கள்.) சில ஜில்லாக்களிலே என்று சொல்வதை ஒப்புக்கொண்டாலும் பெரும்பாலும் ஜில்லாக்களிலே அப்படி இருக்கிறது என்பதை மறுக்க முடியாது. மக்கள் சமத்துவமாக நிர்வாகத்தில் பங்கு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்பதுதான் அடிப்படைத் திட்டம். எல்லோரும் சுகமாக வாழ வேண்டும். நல்ல ரோடு வசதி, குடிதண்ணீர் வசதி, சுகாதார வசதிகள், இவைகளை சமமாக அனுபவிக்க வேண்டும் என்பதுதான் அரசாங்கத்தின் திட்டம். ஜில்லா போர்டுகளைப் பற்றி மற்றொரு விஷயம் நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. ஜில்லா போர்டை இரண்டாகப் பிரித்து நிர்வகிக்கவேண்டுமென்று சிலர் சொல்கிறார்கள். இன்னும் சிலர் தாலுக்கா போர்டு மாதிரி நிர்வாகம் செய்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று சொல்கிறார்கள். பிரக்கா டெவெலப்மெண்ட் திட்டங்கள் இருக்கின்றனவே, அவைகள் எல்லாம் கலெக்டர் மூலமாக அங்கங்கே நடந்து வருகின்றன என்று குறிப்பிட்டார்கள். வாஸ்தவம். டெவெலப்மெண்ட் எரியாவில் இருக்கும் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கே திட்டம் என்னவென்று புரியவில்லை. உதாரணமாக கள்ளக்குறிச்சியில் சின்னசேலம் டெவெலப்மெண்ட் எரியாவில் ஒரு கூட்டம் நடந்தது. அதற்கு நான் 5-40 போயிருந்தேன். கூட்டத்திற்கு மக்களை வரவழைத்து நடந்ததை வாசித் தார்கள். பிறகு கூட்டம் கலைந்தது. அவ்வளவுதான். இதைப் பார்த்ததும் நான் திடுக்கிட்டேன். பொது மக்களுக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. ஒன்றிரண்டு நல்லவர்களும் வந்திருந்தார்கள். அரசாங்கம் எவ்வளவோ நல்ல காரியம் செய்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். பணத்தை நல்ல வழியிலே செலவழிக்க வேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறார்கள். ஆனால்

[Sri M. V. Sudarsanam Naidu] [6th November 1957]

நிர்வாகத்திலே எதையும் புரிந்துகொள்ளாமல் காரியங்களைச் செய்கிறார்கள். தப்பு எல்லோரிடமும் இருக்கும். மிகைப்படிச் சொல்லக்கூடாது. இதை எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், சம்பளம் கொடுத்து வேலைக்கு வைக்கப்பட்டிருப்பவர்கள் அப்படி பொறுப்பை உணராமல் இருக்கிறார்கள். நம் தேசத்து மக்கள் படிப்பில்லாதவர்கள்.

DEPUTY CHAIRMAN : தக்க அறிவு இருக்கிறது.

* SRI M. V. SUDARSANAM NAIDU : அறிவு இருக்கிறது. அதைப் பற்றிப் பேச்சில்லை. படிப்பைப்பற்றிப் பேச்சு. அறிவுடையவர்கள் அங்கே இருக்கிறார்கள். ஆனால் அங்கே தேர்ந்தெடுக்கப்படும் பிரசிடெண்ட் நேர்முகமாக ஒட்டு வாங்கி தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வரவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். இதுவரை தேர்தல்களிலே நான் பார்த்திருக்கிறேன். பெரும்பாலும் ஏழைகளே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அறிவு அங்கு பிரயோஜனம் இல்லை. அதிகம் இதைப்பற்றிச் சொல்ல விரும்பவில்லை. ஆனால் பஞ்சாயத்து போர்டுகள் நடந்து வந்திருப்பதைப் பார்க்கும்பொழுது அவர்கள் அறிவாளிகள் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை.

ஒன்று மாதிரம் சொல்ல விரும்புகிறேன். நாம் சொல்வதே நியாயம், சட்டம் என்று இருக்கக்கூடாது. மக்களின் லட்சியம் என்ன என்று பார்க்கவேண்டும். அது என்ன என்று எங்களுக்குத் தெரியும். நாங்கள் ஜனங்களுடன் பழகுகிறோம். அந்த அனுபவம் பலருக்குக் கிடையாது. காரில் போய் காரில் வந்தால் அந்த அனுபவம் ஏற்படாது. அவர்களிடையே நடந்து போனால்தான் தெரியும். உள்ளதைச் சொல்கிறேன். சக அங்கத்தினர் வருந்தக் கூடாது. மன்னிக்கவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, முனிசிபாலிட்டியை எடுத்துக்கொண்டால், இன்று இருக்கும் நிர்வாகம் எல்லா ஜில்லாக்களிலும் நன்றாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். எங்கள் ஜில்லாத் தலைநகரிலே என்ன நடக்கிறது என்று சொன்னால், ஆச்சரியப்பட மாட்டார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். ரோடில் சேற்றில் நாற்று நடுகிறார்கள். (சிரிப்பு) இது நான்கு நாட்களுக்கு முன் நடந்த சம்பவம். கடலூர் முனிசிபாலிட்டியைப்பற்றிச் சொல்கிறேன். இதைப்பற்றி மந்திரியிடம் கூடச் சொன்னேன். ஒன்றும் நடக்கவில்லை. இவைகளையெல்லாம் பார்க்கும்போது, திறமை உள்ளவர்கள், உலகத்திற்கு நன்மை செய்யவேண்டுமென்று நினைப்பவர்கள், எங்கே இருந்தாலும் நன்மை செய்கிறார்கள். தங்கள் செந்த நலனுக்காகவோ அல்லது பெயருக்காகவோ வேலை செய்பவர்கள் பிற்போக்கில் போகிறார்கள். இது தான் என் முழு அனுபவம்.

நல்ல எண்ணத்தோடு, பல திட்டங்களை, நேரு சர்க்காரும், நமது காமராஜ் சர்க்காரும் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். இவைகளை ஈடுபாடு செய்வதற்காக ஒவ்வொருவரும் பெருமுயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவும், கிராமங்களுக்குச் சென்று பாடுபடவும் முன்வரவேண்டும்.

சட்டத்தைத் திருத்தவேண்டும், எல்லா பவரையும் கொடுக்க வேண்டுமென்று நண்பர் ஸ்ரீ பழனிசாமி கவுண்டர் சொன்னார். எல்லா பவரையும் ஒருவரிடம் கொடுத்தால், வேலை நடக்காது. பவரைப் பிரித்துக் கொடுக்க வேண்டும். பஞ்சாயத்துக்குக் கொடுக்கும் பவரை கண்டிரோல் செய்யவேண்டும். மக்கள் திறமையற்றவர்கள் என்று சொல்கிறார்கள். கண்டிரோல் செய்வதென்றால், அதையாவது செய்யுங்கள். பவரைக் கொடுத்தால் சர்வாதிகாரமாக மக்களை கையாளரக ஆக்கி விடுவார்கள். ஒரு திட்டம் வைத்து வேண்டுமானால் அவர்களுக்கு அதிகாரம் கொடுங்கள். இப்போது ஸ்தல ஸ்தாபன இன்ஸ்பெக்டர் இருக்கிறார். கலெக்டர் இருக்கிறார். அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். இவர்களிடம் ஸ்தல ஸ்தாபன நிர்வாகத்தைக் கொடுத்தால் என்ன ஆகும்? வேண்டாம், வேண்டாம் என்று சொல்லும் சிகப்பு நாடா முறையில் பேப்பர்கள் இங்கிருந்து அங்கு போகும், அங்கிருந்து இங்கு போகும், திட்டம் வெற்றி பெறாது. இதற்கு மாறாக முதல் மந்திரி செய்தது போல், ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் நேரில் போய் வேலைகளைத் துரிதமாகச் செய்ய ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அம்ம திரிச் செய்ததில் எங்கள் ஜில்லாவில் வெற்றி பெற்றோம். எப்படி என்று கேட்டால், ஒவ்வொரு

6th November 1957] [Sri M. V. Sudarsanam Naidu].

ஊரிலும் எல்லோரையும் கூட்டி, அதிகாரிகளையும் வரவழைத்து எங்கள் ஜில்லா கலெக்டர் தலைமையிலே மகாநாடு நடந்தது. அங்கே எல்லா அதிகாரிகளும் இருந்தார்கள். அதே இடத்திலேயே திட்டங்கள் போடப்பட்டன. எல்லா வேலையும் விருவிரு என்று நடந்தது. இதை என்னுடைய இரண்டு மாதத்திய அனுபவத்திலிருந்து சொல்லுகிறேன். அப்படியில்லாமல் இருக்கிற “பேட்” அந்த மேஜையிலே ஒரு வாரம், இந்த மேஜையிலே ஒரு வாரம், என்று இப்படி கிட்டத்தட்ட ஒரு வருஷம் ஆகிவிடுகிறது. வேலை நிறைய இருக்கிறது, அதனால் “பேட்கள்”, வருவதற்கு தாமதமாயிற்று என்று அதிகாரிகள் கூறலாம். அவர்களைக் குறை சொல்லிப் பிரயோசனமில்லை. ஆட்சி நடத்துகிறவர்களிடத்தில் வலிமையும், திறமையும் இருக்கிறது. அந்தத் திறமையையும் வலிமையையும் உபயோகப்படுத்தி என்ன செய்யவேண்டுமோ, அதை என்னுடைய சக அங்கத்தினர்களும் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, எனக்கு அதிகமாகப் பேச ஆசை இருந்தாலும், வேண்டாமென்று இதோடு நிறுத்திக் கொள்கிறேன்.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Sir, as one of the previous speakers said, I also went through this ponderous volume called the White Paper. First of all, I want to say that this translation of ‘White Paper’ into ‘வெள்ளை அறிக்கை’ is not at all happy. The term ‘White Paper’ in the English language is all right, because they say that it contains the tentative proposals upon which the Government have not taken any decision and that the proposals are not coloured by the decisions of the Government. Therefore, they call it ‘White Paper’. But that sense is not conveyed by the Tamil term வெள்ளை அறிக்கை. This is the difficulty involved in translation. The genius of one language is different from the genius of another language. It does not mean that Tamil is inferior to English. Beautiful phrases in Tamil can never be translated into English. That is the difficulty in our emphasis on translation. That is what I want to say about the White Paper being called வெள்ளை அறிக்கை. Instead of that, it may be called முதல் அறிக்கை or நற்சமய அறிக்கை.

Coming to the White Paper, I am not bothered by experience of local bodies and, therefore, I can speak on it with some degree of detachment. The Government want to introduce a Bill in accordance with the direction contained in Article 40 of the Constitution. That Article says that the State should take steps to organise village panchayats with a view to make them units of self-government. The expression ‘units of self-Government’ makes us imagine that over the panchayats, there will be bigger units and over the bigger units the still bigger units of State. As was put by the hon. Member Mr. T. Purushotham, there will be three-tier self-government stages. One stage is the panchayat as the unit of local government. People become enthusiastic about villages and say that a country lives in its villages, that India lives in its 700,000 villages, that the villages have to be strengthened and made prosperous and that it is from the village at the bottom that the State has to be built. These are all very good phrases. With this ideological imagination, the Study Team of the Planning Commission, which is most unrealistic in many matters, has made some suggestions. With all respect to the great, expert body, I say that in many matters its members have been unrealistic and that

5-50
p.m.

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [6th November 1957]

they are not acquainted with the conditions in many of the States. Two or three members of that Team belong to our State. The study Team supported the panchayat scheme from the very beginning. It is all right as a phrase or as a copy-book maxim or as the development of a general, grand policy. Our State is more realistic. The section of the White Paper dealing with the organisation of panchayats begins with a thorough condemnation of panchayats. I refer to certain statements found on page 3 of the White Paper. It is said—

“The Madras Village Panchayats Act, 1950, has made provision for the performance by panchayats of several new functions in addition to the functions which they used to have before. The old functions may be referred to as pre-1950 functions and the new functions as post-1950 functions. In general, few panchayats are performing any post-1950 functions. Not all panchayats are performing even pre-1950 functions efficiently. Some of them are guilty of misuse of public funds. When this programme of development and reform is completed, all panchayats should have acquired experience in performing the post-1950 functions as well as pre-1950 functions. The general standard of efficiency of panchayat administration should be raised, so as to be at least on a par with the general standard of efficiency of municipal administration. Misuse of public funds should be eliminated.

There is a serious reproach against the present system of panchayat organization that it aggravates faction where it exists and creates new factions where none existed. The system should be reformed, so as to reduce this evil to the maximum extent practicable.’

Few panchayats are performing any post-1950 functions and not all panchayats are performing even pre-1950 functions efficiently! Then what are the functions that the panchayats are discharging efficiently? The panchayat organization aggravates faction where it exists and creates new factions where none existed. Factions have existed all along in villages. I have not seen any village without faction. Faction is the ordinary characteristic of villages just as paddy is the characteristic of villages. It is said that this system should be reformed, so as to reduce this evil to the maximum extent practicable. This statement reveals that they only want to reduce the evil to the maximum extent practicable and that they are not confident of abolishing the evil entirely. With this as the background of the panchayat as the unit, which has been condemned from the very beginning, we should proceed slowly. That is the inference that any ordinary person will draw. One of the Members who preceded me said that 7,000 panchayats had been constituted and that 8,000 more had yet to be constituted. Judging from the experience that we have gained of the working of the existing 7,000 panchayats, Mr. Deputy Chairman, I hope you will agree with me that we should proceed with this reform rather slowly. When this is our experience of panchayats, how

6th November 1957] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

can we talk confidently about the panchayat unions which are to be formed out of the panchayats and the Development Councils at the Block level? The whole thing will be vitiated by the bottom being very unsatisfactory. That is the first and fundamental thing that we have to observe. I agree that on that account we should not give up the objective, just as we have not given up the objective of universal, free and compulsory education even though we may not be able to achieve it within the Second Plan-period or even the Third Plan-period. But that is the hope and the grand ideal. Mahatma Gandhiji preached and all our great thinkers echoed. ‘India lives in its villages and that it is only from the village upwards that we have to construct the whole fabric.’ It is all right to say that our local bodies are the training ground for leadership in politics, just as in England the people have found a leader in Mr. Joseph Chamberlain who came from the local self-government field. All these things are perfectly all right and they are good things. But we have to achieve them only slowly. Let us proceed with this panchayat affair slowly. As the hon. Member Mr. T. Purushotham pointed out, let us see how the Madurai Panchayat Union works. If we find after some time that it is working satisfactorily, let us copy its example and constitution. Otherwise, let us wait. We have waited so long. The policy of local administration has been a neglected one and we have made changes also very often.

In the meantime, there need not be any hurry, according to me, to abolish district boards. No one has stated (at any rate, no record has stated so far) that the district board administration is unsatisfactory. Even in the Bill that was passed recently [Madras District Boards (Amendment) Bill], the Statement of Objects and Reasons did not say (and the Hon. Minister also did not say) that the administration of the district boards was not satisfactory. On the other hand, the Hon. Minister said, ‘I have nothing to say against the satisfactory nature of the administration of the district boards on the whole.’ There may be defects here and there, but the district boards have, on the whole, been doing good work. I know that they have produced very eminent presidents who have qualified themselves chiefly because they were the presidents of district boards. I have got my colleague Sri T. M. Narayanaswamy Pillai, a very successful President of a district board. Sri Rathnasabapathi Mudaliar, one of the great men of our State, was the President of a district board and also the Chairman of a municipality. We have got our Palaniswamy Gounder, who is the president of a district board. Sri Muniswami Naidu and Sri Subbaraya Reddiar have been presidents of district boards. These eminent men have very good training in actual local self-government work. If they are good men and men of ability, and acquired much experience, that is an asset to our State. Therefore, district boards, I think, have been working very well. I agree, of course, that the policy laid down in Article 40 of the Constitution must be implemented. I am for it and I am not against it. But the district boards need not be abolished immediately. The Government

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [6th November 1957]

say that Special Officers are to be appointed. I feel that district boards need not be immediately abolished. Panchayats may be constituted. Let them work, and we shall have experience about panchayats. Later on there may be abolition of district boards. Just as we are enthusiastic about the unit of local self-government, let us also be enthusiastic about the bigger unit of local self-government, the district board. The district board is a place where we can find young people also getting experience and discharging their functions properly. One of the reasons against the continuance of the district boards is that the work has become very heavy and sometimes the district boards are not able to manage. But this is a matter which can be adjusted by adopting two or three ways. The district boards have now got the function of maintaining high schools and also dispensaries. Then, only some roads are in charge of district boards. The major roads and the highways are under the control of the Government. If these three things are taken away from the district boards, I do not think the Government will have any reason to say that the administration is overworked. So far as high schools are concerned, I am of the view, and it is also shared by the hon. Member Sri T. Purushotham, that they are best managed by people who are fully acquainted with the problems of education. Not that I say anything against the district boards. But, unfortunately, the district board members may not be fully acquainted with the problems of education. There is no qualification prescribed for a member of the district board.

DEPUTY CHAIRMAN: This applies to the membership of the Legislature.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: You will remember, Sir, there was a suggestion made before Dr. Ambedkar that there should be a qualification prescribed. But Dr. Ambedkar said, 'No; we should not insist on that. Good people who may not be fully educated and cultured may still be men of commonsense. They can come.' But this is all an experiment. But you will never maintain that all self-governing institutions can only be conducted by illiterate people. You cannot say that. The Government may find literate people also very wise on occasions. As a matter of practice and experience, the Government will find that district boards have mostly been not managing their schools as well as they ought to. That is why we find some committees also suggesting that district boards may be divested of the management of high schools. They are best managed by special regional boards. Of course, there is a proposal that the district boards.

DEPUTY CHAIRMAN: I hope the hon. Member will finish his speech in five minutes.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The hon. Member may continue his speech to-morrow, Sir.

6th November 1957]

DEPUTY CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. to-morrow.

The House then adjourned.

V.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

78. Notification issued with G.O. No. 1072, Local Administration, dated the 12th July 1957, regarding the amendment to the rules relating to assessment and collection of taxes by panchayats under sections 112 (2) (xv) and (xvii) of the Madras Village Panchayats Act, 1950 (Madras Act X of 1950).

79. A comprehensive note on the progress of work regarding Reorganization of Education.

80. Speech made by the Hon. the Minister for Finance and Education while moving the White Paper on Education in the Legislative Assembly on the 5th April 1956.

